

1

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

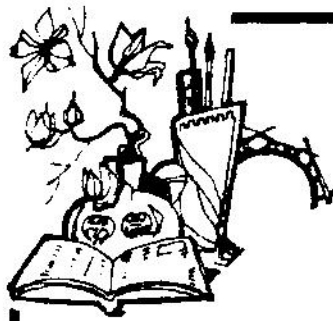
Mít tinh ? Biểu tình ? - Không

Hàng ngàn cánh tay giơ lên cầu xin Chúa Thánh Thần thực hiện ĐGM
Pierre Du Maine tại Thánh đường Maria Goretti ngày 13-10-1984

Đại diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI	- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 Bantec Way San Jose, CA 95111 Đ.T. (408) 227-6739

OUR LADY QUEEN OF THE MARTYRS' MISSION

HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THANH TỬ ĐẠO

685 Singleton Road, San Jose, CA 95111

(408) 224-8318

San Jose, ngày 2 tháng 7 năm 1986

Kính gửi: Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình
tại Giáo Phận San Jose

Thưa Quý Anh Em,

Trong phiên họp khẩn cấp của Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thanh Tử Đạo tối ngày 29 tháng 6, 1986, sau khi nghe Anh Đại Diện của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình thuyết trình về chủ trương và đường hướng hoạt động của Ủy Ban, toàn thể Ban Chấp Hành đã nhiệt liệt tán đồng và khích lệ thiện chí của các Anh Em nhằm bảo vệ Công Lý và Hòa Bình cho Họ Đạo chung ta.

Các Anh Em đã nhận ra Chính Nghĩa và chắc chắn Ban Chấp Hành và toàn thể Họ Đạo sẽ hỗ trợ và cầu nguyện cho Anh Em cho đến khi Chính Nghĩa thắng lợi vẻ vang.

Nguyện xin Chúa, Đức Mẹ, và Chú Thanh Tử Đạo Việt Nam ban thêm nhiều nghị lực và can đảm cho Ủy Ban.

Thân ái trọng Chua Kitô.

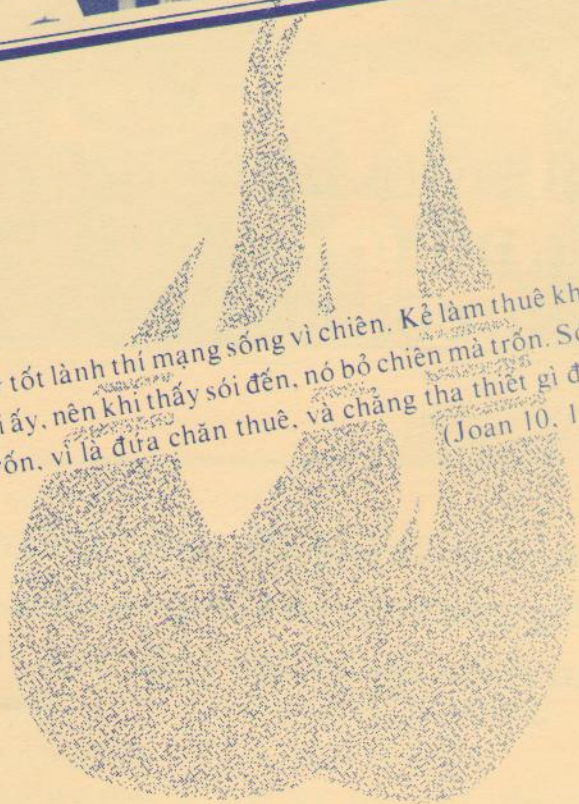
Giuse Trần Công Thiên
Chủ Tịch Ban Chấp Hành

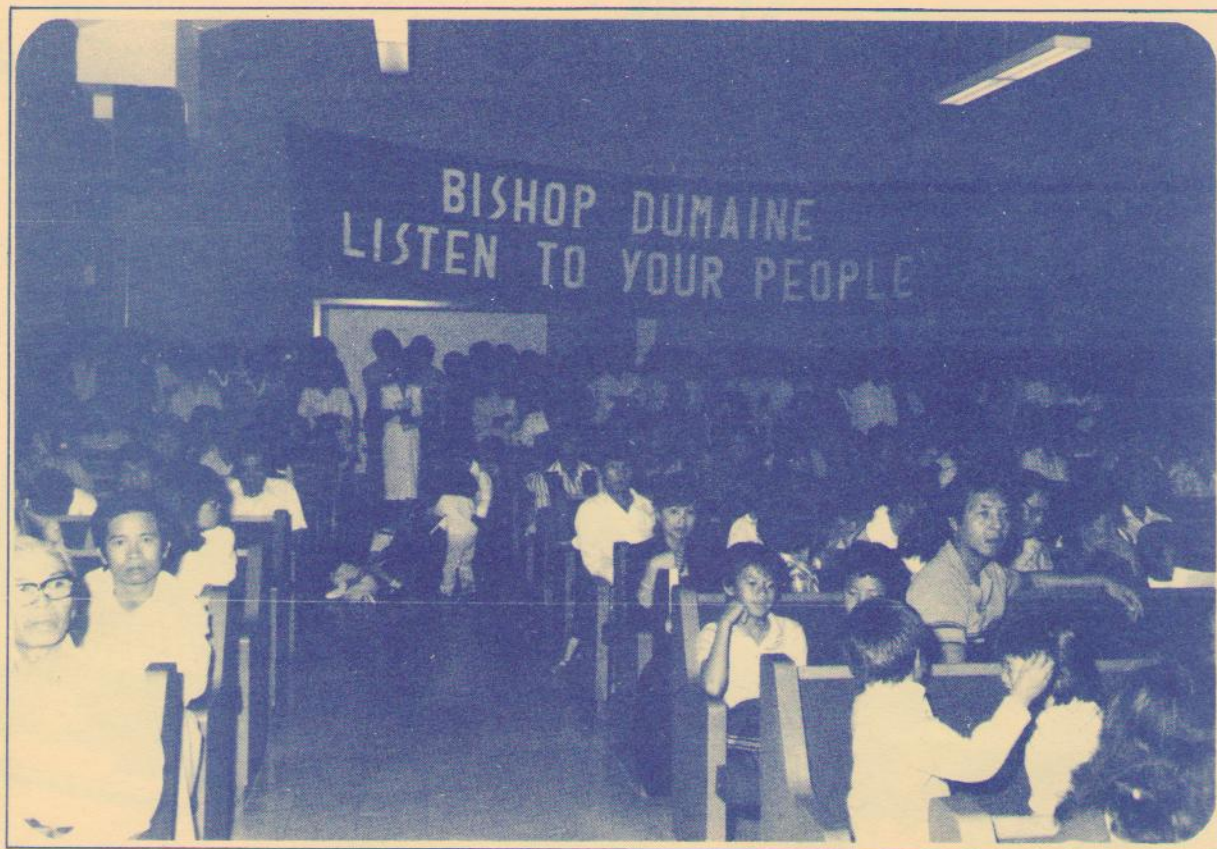

Hỡi Chủ Chiên Du Maine ! Xin lắng nghe tiếng dân Ngài

Chúa phán: "Ta là mục tử tốt lành. Mục tử tốt lành thì mạng sống vì chiên. Kẻ làm thuê không phải là chủ chiên, và các chiên không phải là của người ấy, nên khi thấy sói đến, nó bỏ chiên mà trốn. Sói sẽ bắt chiên và làm chúng tản mác. Kẻ chăn thuê chạy trốn, vì là đưa chăn thuê, và chẳng tha thiết gì đến đàn chiên." (Joan 10. 11-18)

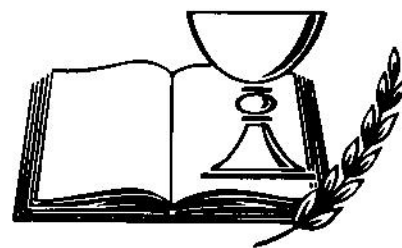

KÍNH THƯ A ĐỨC CHA DU MAINE,
CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN
CHÚNG CON XIN GÌ?

- Chúng con không xin cơm, xin áo.
- Chúng con chỉ xin Công lý, Hòa Bình và một Giáo Xứ Thể Nhân chiếu theo Giáo Luật 518

THỈNH NGUYỆN THU

Kính gửi:

Đức Giám Mục Pierre Du Maine
Giám Mục Giáo Phận San Jose
7600 Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022.

Trọng Kính Đức Cha,

Chúng con, một số giáo dân thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo tại Giáo Phận San Jose vừa được thành lập với danh xưng Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình nhằm mục đích bảo vệ quyền lợi của mọi công dân cũng như Kitô hữu sống trong một nền Công Lý và Hòa Bình chân thật như đã được quy định trong Hiến Pháp Hoa Kỳ và Giáo Luật. Nền Công Lý và Hòa Bình này khởi nguồn từ Ôn Cứu Chuộc của Chúa Kitô, Chúa chúng ta.

Sau khi đã nghiên cứu tỉ mỉ và duyệt xét lại các văn kiện và tài liệu xác thực liên quan đến vấn đề thiết lập và phát triển Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo tại Địa Phận San Jose, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình xin đạo đạt những ý nguyện sau đây nên Đức Cha:

1. Chúng con tái xác nhận lập trường và thỉnh nguyện của gần 2,000 giáo dân Việt nam, của Ban Chấp Hành Công Đoàn Công Giáo Việt Nam và Ủy Ban Đặc Nhiệm trong việc xin Đức Cha thiết lập một Giáo Xứ Thể Nhân thay vì một Họ Đạo cho người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn trong Giáo Phận San Jose.

2. Chúng con tri ân và hoan hỉ đón nhận quyết định của Đức Cha nâng Trung Tâm Mục Vụ lên hàng Họ Đạo như một sự chuyển tiếp tạm thời. Tuy nhiên, trong khi chờ đợi ngày Đức Cha nâng Họ Đạo lên hàng Giáo Xứ Thể Nhân, chúng con thỉnh nguyện Đức Cha tiếp tục cố võ và duy trì Họ Đạo này trong mọi trường hợp, kể cả việc tôn trọng danh xưng Họ Đạo mà chính Đức Cha đã đặt cho. Vấn đề được đặt ra là vì trong văn thư bổ nhiệm Tân Chánh Xứ, Đức Cha đã sửa tên Họ Đạo chúng con.

3. Linh Mục Lưu Đình Dương từ bao năm qua đã cố tình không muốn gia nhập và tham dự những lễ nghi và sinh hoạt trong Cộng Đồng chúng con như các Linh Mục, tu sĩ nam nữ khác, dù có lời mời chính thức của Cộng Đồng. Hơn nữa, Linh Mục Lưu Đình Dương chẳng những đã không có một hành động tích cực nào đóng góp vào thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ, mà trái lại, Ngài còn minh thị bất đồng quan điểm với Cộng Đồng. Hơn thế nữa, Linh Mục Dương còn yêu cầu Đức Cha giải nhiệm vị Giám Đốc Trung Tâm Mục Vụ lúc đó là Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh.

Dưới nhãn quan của người Việt Nam, quyết định của Đức Cha bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo của chúng con có nghĩa là bắt Linh Mục Dương phải ăn những hoa trái của thứ cây mà Ngài không thích trồng. Lễ đương nhiên là Ngài sẽ tìm đủ mọi cách để diệt trừ cây đó nhằm thỏa mãn ý Ngài hoặc có thể là để hoàn tất mệnh lệnh Đức Cha giao phó.

Vì những nhận xét trên đây, chúng con thỉnh cầu Đức Cha:

1. Hãy lắng nghe tiếng của đoàn chiên Việt Nam tỵ nạn này qua hàng ngàn chữ ký, qua các văn thư của Ban Chấp Hành Cộng Đồng và qua chính Hội Đồng Tư Vấn của Đức Cha, để hoan hỉ chấp nhận thỉnh cầu của Cộng Đồng xin thiết lập một Giáo Xứ Thể Nhân đúng theo Giáo Luật hơn là một định chế Họ Đạo.

2. Tôn trọng danh xưng của Họ Đạo đã do chính Đức Cha đặt ra.

3. Xét lại lệnh chuyển Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo, vì đề cử một Linh Mục về cai quản một Họ Đạo mà Ngài đã từng chống đối tức là có dụng ý phá hoại Họ Đạo đó chứ không phải muốn xây dựng đoàn kết.

4. Đối với các Linh Mục nào từ trước tới nay đã chống đối và bất hợp tác với Cộng Đồng, chúng con yêu cầu Đức Cha đừng bổ nhiệm các Ngài về Họ Đạo này trong bất cứ chức vụ gì, vì Họ Đạo này là kết quả của bao nhiêu hy sinh, vất vả, tốn kém về tiền tài cũng như sức lực của tất cả Cộng Đồng chúng con, cho nên các Linh Mục đó không thể về đây để an hưởng hay với dụng tâm phá hoại.

Trân trọng kính chào Đức Cha.

Làm tại San Jose ngày Lễ Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ.

Thay mặt Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình,

Ủy Ban Lãnh Đạo:

- Ông TRẦN AN BÀI	- Ông ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ông NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ông PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ông VŨ HUYNH TRƯỞNG

**Ý KIẾN CỦA BAN CHẤP HÀNH VỀ VIỆC BỔ NHIỆM LINH MỤC
LƯU ĐÌNH DƯƠNG VÀO CHỨC VỤ
CHÁNH XỨ HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO**

Kính gửi: Linh Mục Chính Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo

Trong những ngày gần đây, nhiều người đã điện thoại và sau Thánh Lễ giáo hữu đã tiếp xúc với chúng tôi để trình bày nỗi thắc mắc, xót xa, và lo âu về việc bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương làm Chính Xứ Họ Đạo. Có người đã tỏ sự phẫn nộ với lời lẽ xúc phạm Linh Mục Dương.

Sau đây là tóm lược những lý do giáo dân nêu lên:

1. Linh Mục Dương đã công khai chống lại thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ của đại đa số giáo hữu.
2. Linh Mục Lưu Đình Dương đã có những hành động đi ngược lại đức thương yêu và tinh thần hòa giải, làm sút mẻ sự đoàn kết giữa các Linh Mục.
3. Trong thời gian qua, Linh Mục Lưu Đình Dương đã từ chối không hợp tác với Họ Đạo, không đến với sinh hoạt của cộng đồng trong nhiều dịp khác nhau mặc dầu đã được chính thức thỉnh mời.

Qua thái độ của giáo hữu, chúng tôi, toàn thể thành viên Ban Chấp Hành nghĩ rằng việc bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương về với Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo sẽ gây nhiều mâu thuẫn, bất an tâm hồn, và có thể gây chia rẽ trầm trọng trong hàng ngũ giáo dân.

Chúng tôi kính xin Cha Chính Xứ chuyển ý kiến của Ban Chấp Hành lên Bề Trên, đề nghị xét lại việc bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương để Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo được sự bình an.

Trân trọng kính trình Cha Chính Xứ.

Làm tại San Jose, ngày 21 tháng 6 năm 1986

Hồ Quang Nhứt, Trưởng Khu Bắc San Jose
Vũ Ngọc Trác, Cố Vấn Pháp Luật
Bùi Văn Lâm, Phó Trưởng Khu Bắc San Jose
Trần Văn Ngọc, Phó Trưởng Khu Sunnyvale
Ngô Văn Xương, Phó Trưởng Khu Campbell
Hà Duy Tiến, Trưởng Đoàn Liên Minh Thánh Tâm
Nguyễn Hữu Quỳnh, Trưởng Hội Cầu Nguyện
Trần An Bài, Thành Viên Ủy Ban Đặc Nhiệm
Lê Văn Ý, Trưởng Khu Campbell
Phạm Kim Thành, Phó Trưởng Khu Milpitas
Bùi Trung Luân, Trưởng Khu Nam San Jose
Trần Văn Cát, Trưởng Khu Santa Clara
Joseph Ngọc Trần, Trưởng Ban Phụng Vụ
Phạm Minh Quý, Trưởng Khu Tây San Jose
Bùi Đình, Trưởng đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể
Ngô Minh Sơn, Phó Trưởng Khu Campbell
B. Đỗ Điện Thoại, Thủ Quỹ Ban Chấp Hành
B. Nguyễn Duy Liên, Hội Trưởng Hội Các Bà Mẹ CG kiêm
Trưởng Khu Đông San Jose

B. Trần Thị Hải, Tổng Thư Ký Ban Chấp Hành
Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành
Nguyễn Văn Hiệt, Phó Chủ Tịch Ban Chấp Hành
Nguyễn Giang, Phó Trưởng Khu Bắc San Jose
Nguyễn Trọng Cường, Trưởng Đoàn Thanh Niên Công Giáo
Nguyễn Du, Trưởng Phong Trao Cursillos
Nguyễn Căn, Phó Trưởng Khu Tây San Jose
Trần Ruy Dương, Trưởng Hội Tương Tế
Nguyễn Ngọc Xuyên, Trưởng Khu Sunnyvale
Vũ Đức Thịnh, Trưởng Khu Mountain View
Nguyễn Kim, Phó Trưởng Khu Mountain View
Nguyễn Văn Xoàn, Phó Trưởng Khu Santa Clara
Nguyễn Trinh Hiền, Phó Trưởng Khu Santa Clara
Nguyễn Mạnh Kim, Phó Trưởng Khu Sunnyvale
Đỗ Điện Thoại, Phó Trưởng Khu Nam San Jose kiêm Trưởng
Ban Tài Chánh
Hoàng Ngọc Vân, Trưởng Khu Milpitas
Trần Đình Trí, Trưởng Ban Văn Hóa và Thông Tin
Bà Phạm Trương, Cố Vấn.

THƯ NGỎ

Kính gửi: Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh, Chị Em Giáo Hữu thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, San Jose.

Kính thưa Quý Vị,

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam thuộc giáo phận San Jose đã và đang phải liên tục sống những ngày xáo trộn, phân tán kể từ khi Cộng Đồng chúng ta đệ trình thỉnh nguyện xin biến cải Trung Tâm Công Giáo Việt Nam thành một Giáo Xứ theo sự khuyến khích và cho phép của các Đức Giám Mục và Giáo Luật.

MỘT THỈNH NGUYỆN CAM GO:

Khi San Jose còn trực thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, ngày 2-9-1979 trong thánh lễ mừng kính các Tiền Nhân Tử Đạo Việt Nam, Đức Tổng Giám Mục John R. Quinn đã long trọng tuyên bố việc thành lập Đặc Xứ cho người Công Giáo Việt Nam tại hạt Santa Clara và San Mateo. Nhưng Sắc Lệnh thành lập chưa kịp ban hành thì San Jose được Giáo Quyền nâng lên hàng Địa phận và Đức Cha Pierre Du Maine được bổ về cai quản tân Địa phận.

Ngày 31-5-1984, Đức Cha Du Maine đã đi ngược lại quyết định của Đức Tổng Giám Mục Quinn và chỉ cho lập Trung Tâm Mục Vụ, với nhận định rằng Giáo dân Việt Nam được chia làm 3 thành phần: già, thanh niên và trẻ em. Hai thành phần sau không cần có Giáo Xứ vì có thể hội nhập dễ dàng với các Giáo Xứ Hoa Kỳ. Chỉ có lớp tuổi già không còn học được tiếng Anh mới cần các lễ nghi bằng tiếng Việt và do đó, một Trung Tâm Mục Vụ là đủ cho nhu cầu của họ. Đức Cha đã khẳng định lập trường trong văn thư kể trên rằng: "Tôi quyết định đi đến việc thành lập một Trung Tâm Mục Vụ cho giáo dân Việt Nam thay vì một "nhà thờ Quốc gia" (nguyên văn), vì theo ý Đức Cha, "Một Giáo Xứ Quốc Gia có lẽ sẽ phục vụ nhóm người cao niên một cách đầy đủ, nhưng có lẽ sẽ chỉ đem lại một phần lợi ích cho hai nhóm người sau (thanh niên và trẻ em) và cũng chỉ đem lại một cách nhất thời mà thôi" (nguyên văn)...

Ngày 2-6-1984 gần 2,000 chữ ký Giáo dân cùng với Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm trình bày với Đức Giám Mục rằng nhận định của Đức Giám Mục hoàn toàn không phù hợp thực tế và nhu cầu thực sự của Giáo dân. Tiếp theo là nhiều cuộc vận động dưới nhiều hình thức như thư từ, hội thảo, cầu nguyện tập thể của giáo dân. Hiển nhiên nhiều lúc cuộc vận động mang tính cách quyết liệt gây một sự căng thẳng tốt cùng giữa Chủ chiên và con chiên và nếu không được gấp rút giải quyết, thỉnh nguyện này còn hứa hẹn nhiều sóng gió tại Tòa Thánh cũng như Giáo Hội Hoa Kỳ và công luận Mỹ.

Cho nên, ngày 1-9-1985, Đức Cha Du Maine đã miễn cưỡng quyết định nâng Trung Tâm Mục Vụ lên hàng Họ Đạo thay vì Giáo Xứ, mặc dù Trung Tâm Mục Vụ hội đủ hết mọi điều kiện để được nâng lên hàng Giáo Xứ.

TÂN CHÁNH XỨ 9 THÁNG:

Theo lẽ thường, người trồng cây phải được ăn quả. Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh đã sáng lập Cộng Đồng này, đã thành công trong thỉnh nguyện bỏ quy chế Trung Tâm Mục Vụ thì không ai xứng đáng hơn Ngài để giữ chức Chánh xứ. Nhưng cùng một lúc với sự thành lập Họ Đạo, Đức Cha Du Maine công bố trước là chỉ bổ nhiệm cha Tịnh giữ chức Chánh xứ trong 9 tháng mà thôi, rồi sau đó sẽ cử cha khác

thay thế. Cha Tịnh thì nói Ngài xin nghỉ vì lý do sức khỏe. Còn Đức Cha thì nói là để cha Tịnh có dịp học hỏi thêm về kiến thức tông đồ và mục vụ để rồi trở về phục vụ địa phận hữu hiệu hơn.

Chín tháng phù du ngắn ngủi chẳng đủ để Linh mục Tịnh làm được việc gì và ngày 4-6-86, cha Tịnh nhận lệnh để đi nghỉ bắt đầu từ ngày 21-7-86 nhưng không được biết trước sẽ được nghỉ bao lâu và nghỉ tại đâu. Và cha Tịnh đã chọn ngày 20-7 là ngày con sông Bến Hải ngăn chia đất nước để hát điệp khúc "Lạy Chúa! Con biết đi về đâu?" trước khi chia tay Họ Đạo.

MỐI LIÊN HỆ GIỮA CỘNG ĐỒNG VÀ LM TÂN CHÁNH XỨ LƯU ĐÌNH DƯƠNG:

Cùng với lệnh chuyển cha Tịnh là lệnh bổ nhiệm Tân chánh xứ: Linh mục Lưu Đình Dương.

Hẳn đa số giáo dân trong Cộng Đồng còn nhớ trong lúc toàn thể Cộng Đồng đang trải qua những giây phút căng thẳng giữa lập trường đối chọi của Đức Giám mục và của Cộng Đồng thì một số Linh mục Việt Nam địa phương đã ký quyết nghị ủng hộ hoàn toàn lập trường của Đức Cha Du Maine, đồng thời kết tội Linh mục Tịnh, Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm đã hướng dẫn Cộng Đồng sai lạc và yêu cầu cha Tịnh từ chức. Trong số các Linh mục này có Linh mục Dương với chức vụ thư ký buổi họp và sau này trong số các Linh mục đã thức tỉnh, trình bày lại lập trường với Đức Cha và xin lỗi cha Tịnh, đã không có Linh mục Dương.

Trong suốt thời gian ngụ tại San Jose, Linh mục Dương đã không hề hợp tác với Họ Đạo, không đến sinh hoạt với Cộng Đồng dù là trong những biến cố trọng đại như ngày Đức Mẹ Thánh Du, ngày Đức Cha Huỳnh Văn Của đến thăm Cộng Đồng và Họ Đạo.

Khi vừa được bổ nhiệm chức Chánh xứ, trong một cuộc phỏng vấn của tờ báo Địa phận, Linh mục Dương lại một lần nữa tán đồng nguyên văn nhận định của đức Cha Du Maine về 3 thành phần già, trẻ, thiếu nhi trong Cộng Đồng Việt Nam.

Một điểm đặc biệt khác nữa là, trong lệnh bổ nhiệm này, không biết vô tình hay cố ý Đức Cha Du Maine đã không dùng đúng tên Ngài đã đặt cho Họ Đạo là "HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO" mà sửa lại là "CƠ SỞ TRUYỀN GIÁO

VIỆT NAM NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO".

Qua cách xử thế của Đức Cha kể từ khi Cộng Đồng dâng thỉnh nguyện, cho đến việc Đức Cha công bố Họ Đạo, tu bổ thánh đường, chuyển cha Tịnh, bổ nhiệm cha Dương và khuyến khích thành lập các Cộng Đoàn người Việt tại các giáo xứ Mỹ, chúng ta có thể kết luận rằng Đức Cha chỉ muốn lùi một bước để rồi sẽ tiến những bước xa hơn nữa nhằm thực hiện cho bằng được ý định đồng hóa giáo dân Việt Nam tỵ nạn tại San Jose.

SÓNG GIÓ VÀ BẮT CÔNG:

Ngay khi lệnh bổ nhiệm vừa được công bố, phản ứng phẫn nộ của giáo dân (vừa mới tạm lắng dịu nhờ quyết định biến cải Trung Tâm thành Họ Đạo) nay lại cuộn cuộn dâng lên như nước vỡ bờ. Khởi đầu là Ban Chấp Hành trong phiên họp ngày 21 tháng 6, 1986, sau khi đã thảo luận sôi nổi, đều đồng thanh "đề nghị xét lại việc bổ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dương để Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo được sự bằng an" (Nguyên văn bản ý kiến được đăng trong bản tin này). Tiếp theo đó là Bản Quyết Nghị của Đoàn Liên Minh Thánh Tâm cũng không chấp nhận lệnh bổ nhiệm này. (Xin đọc nguyên bản).

Hội các Bà Mẹ Công Giáo cũng trình bày với Đức Cha trong thư đề ngày 7-2-86 rằng việc Đức Cha đối xử với Cộng Đồng qua lệnh chuyển cha Tịnh và bổ nhiệm cha Dương là một hình thức chèn ép, bất công mà "nơi nào bị chèn ép, có bất công và nhất là sự chèn ép bất công đó lại xuất phát từ Thượng Cấp thì nơi đó không thể nào tránh khỏi sự hỗn loạn và bất ổn."

Một số Hội viên Hội Đồng tư vấn trong phiên họp ngày 20 tháng 6 năm 1986 cũng nhận xét rằng lệnh bổ nhiệm cha Dương về Họ Đạo là một việc làm tai hại cho hoạt động mục vụ của Giáo dân Việt Nam tại San Jose.

Anh Trưởng Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể cũng trình bày với đức Cha trong thư ngày 1 tháng 7 năm 1986 rằng: Một giáo xứ Việt Nam thật rất cần thiết cho các em.

NHẬN ĐỊNH:

Qua các biến cố lịch sử xác thực vừa lược kê trên đây, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình

nhận định rằng không phải vì đường lối của Giáo Hội (vì Giáo Luật cho phép lập Giáo Xứ thể nhân), cũng không phải chủ trương của Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ (vì 14 giáo xứ Việt Nam đã được thành lập trên toàn nước Mỹ) mà chỉ vì **lập trường cá nhân** của Đức Giám Mục Du Maine, nên thỉnh cầu thành lập Giáo Xứ của Giáo dân Việt Nam San Jose đã gặp phải nhiều trở ngại. Một đảng Đức Cha nhất định chỉ muốn lập Trung Tâm Mục Vụ cho người già; đảng khác cộng đồng lại cương quyết yêu cầu thành lập riêng một Giáo xứ cho hết mọi tầng lớp giáo dân Việt Nam để duy trì lễ nghi phụng vụ, tập quán theo dân tộc tính cho hết mọi tầng lớp. Đây là một sự đụng độ lập trường giữa một cấp lãnh đạo đầy đủ quyền hành trong tay với thỉnh nguyện của một đám dân tỵ nạn từ một xứ bị trị qua bao nhiêu thế kỷ sống trong tinh thần tự ti, khép nép, thuộc lòng những câu: “Vâng lời trọng hơn của lễ”.

KHẪNG ĐỊNH LẬP TRƯỜNG:

Do những động lực và hoàn cảnh trên, Ủy Ban chúng tôi đứng về phía Cộng Đồng giáo dân để công khai khẳng định các lập trường sau đây:

1) Chúng tôi vẫn chủ trương đề cao Đức Vâng Lời Bề Trên, nhưng không phải tuân theo một cách tiêu cực, nghịch lý và thụ động trong những vấn đề không liên quan đến Tín Lý mà chỉ có tính cách hành chánh thuần túy như thiết lập Giáo Xứ và bổ nhiệm chức vụ chánh xứ.

Việc trình bày ý kiến trái ngược với quan điểm của Thượng cấp tự nó không phải là một hành vi tội lỗi. Lịch sử minh chứng rằng sự tiến bộ không do sự vâng lời thụ động mà là do sự lắng nghe và khai triển toàn diện tiếng nói trung thực của giáo dân.

2) Chủ trương của Đức Cha Du Maine nhằm hội nhập các giáo dân tỵ nạn Việt Nam vào các giáo xứ Mỹ là không cần thiết, không hợp lý, không hợp thời, không lợi ích gì cho phần rỗi các linh hồn và trái với tinh thần Giáo Luật.

Hậu quả hiển nhiên và tất nhiên là mọi quyết định của Đức Cha nhằm thực hiện quan điểm này đều gây nghịch lý, mâu thuẫn, tạo sự áp bức, bất công, bất hòa trong Cộng Đồng.

3) Việc sẵn sàng hội nhập hay không thích gia nhập, việc đủ khả năng hội nhập hay chẳng bao giờ có thể hội nhập vào các giáo xứ Mỹ, đó là một quyết

định riêng của mỗi người trong sứ mạng cảm thông với Chúa và chia sẻ lời Chúa với các anh em đồng đạo. Trong mọi trường hợp, sự lựa chọn để bị đồng hóa hay chống lại sự đồng hóa đều phải được Đức Cha tôn trọng và bảo vệ như nhau.

4) Chúng tôi chống việc bổ nhiệm Linh mục Dương trong chức vụ lãnh đạo Cộng Đồng chưa hẳn vì khả năng và đức độ, mà chỉ vì Ngài đã có cùng một quan điểm và sẵn sàng nhắm mắt thi hành chủ trương đồng hóa của Đức Cha hơn là vì quyền lợi chung của Cộng Đồng Giáo Dân tỵ nạn này.

5) Xử dụng quyền bính do Thiên Chúa và Giáo Hội ban cho để đi ngược với nguyện vọng của dân tỵ nạn là xử dụng roi sắt thay vì lòng nhân từ để chặn dất đoàn chiên của Chúa. Hậu quả tất nhiên là Công lý và Hòa bình bị chà đạp.

QUYẾT ĐỊNH:

Kính thưa Quý Ông Bà và Anh Chị Em,

1- Qua những nhận định trên, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình quyết định ra đời với sự khuyến khích và cổ võ tuyệt đối của Bản Chấp Hành nhằm kiện toàn và hoàn tất thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ của gần 2000 giáo dân Việt Nam vùng San Jose trong tinh thần yêu chuộng Công Lý và Hòa Bình. Cũng vì khao khát nền Công Lý và Hòa Bình này mà chúng ta phải sống những ngày thập tử nhất sinh trong suốt quãng đường tỵ nạn, đã phải đánh đổi mạng sống, đã phải chấp nhận cảnh gia đình ly tán và ngày nay khi đã tới được miền Đất Hứa này thì không thể vì bất cứ lý do gì chúng ta lại không bảo vệ nền Công Lý và Hòa Bình đó với tất cả mạng sống và tâm hồn của chúng ta.

2- Chúng tôi tiên liệu rằng cũng sẽ có người không cùng một quan điểm và lập trường hoặc chỉ đồng ý một phần quan điểm của chúng tôi. Chúng tôi mong ước Quý vị đó cùng mạnh dạn công khai trình bày vấn đề lên Đức Cha hoặc nếu muốn, chúng ta sẽ cùng thảo luận vấn đề một cách công khai trong tinh huynh đệ, vì chắc hẳn rằng Đức Cha, Quý vị và chúng tôi dù bất đồng quan điểm, nhưng tất cả đều nhằm phục vụ Thiên Chúa và Giáo Hội.

3- Trong mọi trường hợp, chúng tôi luôn luôn tôn trọng và lắng nghe các ý kiến đối lập. Ngược lại, chúng tôi cũng đòi hỏi Quý vị dành cho chúng tôi 1 thái độ tương tự. Chúng tôi là một tập thể giáo dân

có tổ chức, danh hiệu công khai đã được Ban Chấp Hành Công Đồng và đa số giáo dân khích lệ nên chúng tôi cương quyết chống lại mọi hình thức xú dụng thư nặc danh nhằm chỉ trích, bôi nhọ hoặc chụp mũ các tu sĩ nam nữ và nhân sĩ trong Công Đồng như từ trước tới nay một thiểu số vẫn làm. Đó là một hành động chậm tiến không thể chấp nhận trong một xã hội văn minh tiến bộ, có luật pháp và đạo đức.

4- Chúng tôi nguyện xin Chúa Thánh Linh soi sáng và dung hòa mọi quan điểm khác biệt trong hàng ngũ chủ chiên cũng như con chiên để chúng ta cùng nhau tìm ra một con đường hoàn hảo nhất làm rạng danh Chúa và Giáo Hội.

Trân trọng kính chào,
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận
San Jose

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose trân trọng thông báo và xác định về việc phổ biến Bản Tin Chính Nghĩa như sau:

1. Bản Tin Chính Nghĩa chỉ được phổ biến và phân phát tới Cộng Đoàn Dân Chúa một cách công khai tại các Thánh Đường.
2. Bản Tin không bao giờ được dán trên các kính xe.
3. Bản Tin cũng sẽ không được gửi đến các tư gia bằng đường bưu điện.
4. Mọi hình thức giả mạo Bản Tin Chính Nghĩa sẽ bị truy tố trước pháp luật.

San Jose, ngày 1 tháng 7 năm 1986

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH

Ý KIẾN CỦA ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM VỀ LỆNH BỔ NHIỆM LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG VÀO CHỨC VỤ CHÁNH XỨ HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

Xét rằng :

LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG đã tích cực chống lại việc dâng thỉnh nguyện thư của giáo dân VN trong những năm qua, để xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân.

LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG đã công khai yêu cầu LM NGUYỄN VĂN TỊNH từ chức, chỉ vì LM NGUYỄN VĂN TỊNH đồng ý với cộng đồng xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân.

Đã nhiều năm qua, LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG đã không tỏ vẻ quan tâm gì đến Cộng Đồng, và nhất là Ngài đã không quan tâm gì đến các Giáo hữu đồng Quê Hương với ngài. Bằng chứng cụ thể mới nhất là Đoàn LIÊN MINH THÁNH TÂM đã mời Ngài đến cùng tham dự các sinh hoạt của Đoàn, nhưng Ngài không có một hành vi nào đáp ứng.

Qua những nhận xét trên, Đoàn LMTT khẳng định rằng:

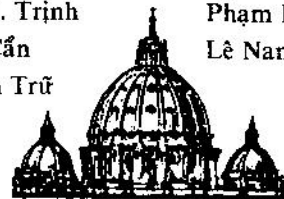
Việc bổ nhiệm LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG không phù hợp với nhu cầu của Giáo Hữu thuộc Họ Đạo NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO. Hậu quả tất nhiên của việc bổ nhiệm này, là không đem lại sự bình an, ổn định trong tâm hồn Giáo Hữu VN, thuộc Giáo Phận SAN JOSE.

Làm tại SAN JOSE ngày 22 tháng 6 năm 1986.

ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Đồng ký tên:

Nguyễn Văn Hiệt	Hà Minh Phước
Đào Văn Vân	Hà Văn Sơn
Hà Duy Tuấn	Hà Duy Tiến
Nguyễn Quang Mẫn	Đỗ Văn Lương
Ngô Minh Sơn	Vũ Đài
Ngô Văn Xương	Vũ Ngọc Phú
Trần Văn Ngọc	Vũ Quốc Hùng
Hà Duy Tôn	Phạm Tất Thành
Bùi Trung Luân	Nguyễn Phát
Hà Duy Trung	Ngọc Trần
Joseph, T. Trịnh	Phạm Kim Thành
Nguyễn Cẩn	Lê Nam
Ngô Đình Trữ	

ĐỨC GIÁM MỤC

CỦA TÔI

Tôi là một trong số gần một triệu người Việt nam đã gạt lệ bỏ nước ra đi vì quốc gia tôi bị cộng sản cưỡng chiếm. Cuộc ra đi tìm tự do của tôi và đồng bào tôi thật vô cùng nguy hiểm và gian lao không bút nào tả xiết. Khi chúng tôi quyết định xuống thuyền vượt biên, thật là thập tử nhất sinh nhưng chúng tôi cương quyết chấp nhận mọi rủi ro trên đường trốn chạy. Hàng ngàn đồng bào tôi đã chết trên biển cả vì sóng mạnh, gió to, vì đói khát, bị hải tặc hãm hiếp và giết chết... Thế nhưng, nhờ ơn Chúa, tôi đã đến đất tự do Hoa Kỳ. Tưởng rằng tôi và đồng bào tôi sẽ được nâng đỡ để bảo tồn di sản Công Giáo tốt đẹp của Việt nam với trên 130,000 tiền nhân tử đạo nhưng sự thật không tốt đẹp như lòng mình mong ước. Tôi và đồng bào Công giáo muốn có một nơi riêng để thờ phượng Thiên Chúa theo truyền thống của tổ tiên, để con cháu mai hậu còn biết được cội nguồn, có cơ hội bảo tồn và phát huy nền văn hóa dân tộc với trên 4,000 năm lịch sử. Tôi không ngờ người Công giáo Việt nam tại miền thung lũng hoa vàng San Jose, tiểu bang California, lại gặp quá nhiều khó khăn, phải đương đầu với nghịch cảnh, phải tranh đấu để đòi quyền được hưởng chính sách của Giáo Hội dành cho họ. Một sự thật đau lòng và khó tin là chính Giám Mục của

tôi đã làm khổ chúng tôi, một cộng đồng hiền hòa và đáng thương của Ngài.

1. **Một Tu Sĩ lạnh lùng.** Mặc dầu phải nỗ lực lập lại cuộc đời trong những điều kiện khó khăn về vật chất và tinh thần để có thể thích nghi vào một xã hội hoàn toàn mới lạ, người Công giáo Việt nam vẫn hăng say đóng góp công của vào kế hoạch "Xây Dựng Nhà Chúa" được phát động từ năm 1979 dưới thời Đức Tổng Giám Mục Quinn khả ái. Năm 1981, Giáo Phận San Jose được thành lập; Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tỉnh hạt Santa Clara bị tách ra khỏi Tổng Giáo Phận San Francisco để trực thuộc giáo phận mới, dưới quyền cai quản của Giám Mục Pierre Du Maine. Cái tên Tây của Giám Mục khiến tôi hồi tưởng đến chế độ thực dân Pháp đã làm khổ dân Việt trong suốt gần 100 năm. Người Công giáo Việt nam tại miền đất lạnh San Jose bắt đầu lo ngại khi nghe nói đến thái độ lạnh lùng của Giám Mục mới.

2. **Một Giám Mục cô đơn?** Năm ấy, nhân dịp Lễ Giáng Sinh, Ban Chấp Hành đã cử một phái đoàn xin ra mắt và tặng quà cho Đức Giám Mục để tỏ tình hiếu thảo. Biết chắc Giám Mục đang ở nhà, phái đoàn bèn đến xin phép được gặp Ngài. Khi đến nơi cô Thư Ký cho biết Ngài vừa mới ra đi. Thấy vẻ hoài nghi của phái đoàn, Cô càng quả quyết Giám Mục không có ở nhà đồng thời đến mở cửa văn phòng GM cho phái đoàn xem. Không ngờ, cửa phòng vừa mở ra cô thư ký vội đóng lại ngay vì Giám Mục đang ngồi đọc thiệp Giáng Sinh với chai rượu lễ đặt trên bàn. Phái đoàn im lặng rút lui!

3. **Tại sao nơi khác được, San Jose lại không?** Sau khi Giám Mục Du Maine nhậm chức, Cha Xứ Nguyễn Văn Tịnh và Ban Chấp Hành có nhắc Ngài việc Đức Tổng Giám Mục Quinn hứa thành lập Đặc Xứ cho Cộng Đồng Công Giáo Việt nam song Đức Cha từ chối, không chấp thuận. Tòa Giám Mục chỉ muốn cho Cộng Đồng vay tiền để mua nhà cho các Cha ở. Sau nhiều phiên họp gây cản, Tòa Giám Mục mới đồng ý cho mua cơ sở hiện hữu với giá 350,000 mỹ kim để dùng làm Trung Tâm Mục Vụ mà thôi và Trung Tâm được khánh thành ngày 27 tháng 2, 1982. Ban Chấp Hành và giáo hữu buồn lắm song không dám hở môi, sợ làm phiền Giám Mục. Cha Xứ khuyên anh em cứ vững tin là Bề Trên

thương mình, lần lần Ngài sẽ thấy rõ nhu cầu của giáo hữu và rộng rãi thỏa mãn. Cha Tịnh đâu biết rằng Tòa Giám Mục đang tiến hành chính sách đồng hóa giáo dân Việt nam vì quyền lợi của các giáo xứ địa phương. Nhìn sang các cộng đồng bạn, giáo hữu San Jose cảm thấy phận mình hẩm hiu. Mười bốn giáo xứ Việt nam đã được thiết lập một cách dễ dàng và được sự hỗ trợ tích cực của các Giám Mục sở tại; giáo xứ Việt nam gần San Jose nhất là Sacramento. Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose là một cộng đồng lớn với những thành tích xây dựng đáng kể nhưng lại không được trở thành giáo xứ mặc dù hội đủ mọi điều kiện. Phải chăng cộng đồng này bị khinh rẻ và kỳ thị?

4. Chính sách đồng hóa của Giám Mục Du Maine.

Sau khi Trung Tâm Mục Vụ được khánh thành, Tòa Giám Mục thông báo cho Cha Nguyễn Văn Tịnh biết rằng Trung Tâm không được phép để Mình Thánh Chúa và dâng Thánh Lễ hằng ngày. Quyết định làm ngạc nhiên các Linh Mục Việt nam tại Trung Tâm Mục Vụ và cho thấy rõ ý định đồng hóa giáo dân Việt nam. Tòa Giám Mục muốn đặt Trung Tâm thuộc hệ thống của USCC, phụ trách các công tác xã hội, chăm sóc lớp người Việt nam lớn tuổi không biết Anh ngữ. Cha Tịnh cực lực phản đối quan niệm này vì Cha biết rõ nguyện vọng của giáo hữu khi họ đóng góp tiền bạc vào “Quỹ Xây Dựng Nhà Chúa”. Cha quyết định từ chức nếu Trung Tâm không được phép đặt Mình Thánh Chúa và dâng Thánh Lễ hằng ngày. Cuối cùng Giám Mục Du Maine đã nhượng bộ nhưng số phận Cha Nguyễn Văn Tịnh gần như đã được an bài kể từ đó. Sớm muộn gì Cha cũng phải ra đi để Giám Mục dễ dàng thi hành kế hoạch đồng hóa. Vì phải chịu quá nhiều áp lực, Cha Tịnh đã kiệt sức. Thư nặc danh xuất hiện nhằm vu khống và mạ lỵ Ngài. Trước Ban Chấp Hành, Cha Tịnh lại tỏ ý định từ chức. Vì tương lai của cộng đồng, Ban Chấp Hành đã thỉnh nguyện xin Tòa Giám Mục cho phép Cha Tịnh nghỉ dưỡng bệnh một thời gian rồi trở lại hướng dẫn cộng đồng. Giám Mục đã đồng ý và cử Cha Vũ Thanh Tường vào chức vụ Quyền Giám Đốc.

5. Câu hỏi định mệnh và câu trả lời độc đoán trong một phiên họp lịch sử. Ngày 18 tháng 5 năm 1984,

trong thời gian Cha Nguyễn Văn Tịnh đang nghỉ dưỡng bệnh, Đức Cha Du Maine triệu tập phiên họp các Linh Mục VN trong giáo phận để thông báo kế hoạch mục vụ cho người Công giáo Việt nam. Giám Mục đình ninh rằng sẽ không có mặt Cha Tịnh trong phiên họp này. Chủ đích của Giám Mục Du Maine là kế hoạch đồng hóa của Ngài sẽ được các Linh Mục Việt nam biểu quyết chấp thuận và được đưa ra thi hành ngay. Trở ngại chính của Ngài là Cha Tịnh vì Ngài biết rõ Cha Tịnh muốn cho cộng đồng có một giáo xứ. Theo lời một Linh Mục hiện diện kể lại, vừa bước vào phòng họp Giám Mục Du Maine đổi ngay sắc mặt và gay gắt hỏi Cha Tịnh: “Tại sao Cha có mặt ở đây?”. Cha Tịnh bình thản trả lời: “Con được mời”. Cha Chương Ấn xác nhận ngay việc gửi thư mời Cha Tịnh và không nghĩ rằng Cha Tịnh có thể đến dự phiên họp. Trong phiên họp này Giám Mục Du Maine đã cầm phấn lên bảng định nghĩa rõ ràng nhiệm vụ của Trung Tâm Mục Vụ là chuẩn bị cho giáo dân gia nhập vào các giáo xứ địa phương. Khi được Giám Mục yêu cầu cho biết ý kiến, Cha Tịnh nêu thắc mắc: “Xin Đức Cha cho biết vì lý do nào tại nhiều nơi khác các Đức Giám Mục đã thành lập giáo xứ cho người Công giáo Việt nam?”. Giám Mục Du Maine đỏ mặt trả lời: “Cha đến các nơi đó mà hỏi”. Câu hỏi thành thực của Cha Tịnh đã vô tình bắt bí Giám Mục và Ngài đã trả lời một cách thiếu tế nhị như thế. Do câu hỏi định mệnh trên, Cha Tịnh trở thành cái gai trong con mắt của Giám Mục.

6. Nguyện vọng của Cộng Đồng Giáo Dân đã bị coi thường? Tiếp theo phiên họp ngày 18 tháng 5 năm 1984, Giám Mục Du Maine đã xác định chính sách của Ngài qua văn thư ngày 31 tháng 5, 84, khuyến khích các Linh Mục Việt nam thúc dục giáo dân ghi tên vào các giáo xứ Mỹ. Điều này đi ngược lại với ước vọng có một giáo xứ của cộng đồng. Do đó, gần 2,000 giáo dân Việt nam đã ký tên vào thư thỉnh nguyện đề ngày 2 tháng 6 năm 1984 với đầy đủ tên họ, địa chỉ và số điện thoại, thỉnh cầu Đức Cha Du Maine thành lập cho giáo dân Việt nam một giáo xứ thể nhân theo tinh thần Giáo Luật 518. Ngày 9 tháng 11 năm 1984 Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm đệ nạp cho Giám Mục Du Maine bản thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ thể nhân với chữ ký của 38 thành viên. Danh sách và gần 2,000 chữ ký

của thư đề ngày 2 tháng 6, 84 cũng được đính kèm theo thỉnh nguyện này.

Ban Chấp Hành Cộng Đồng CGVN được giáo dân của 9 khu bầu lên qua cuộc bầu phiếu trực tiếp và kín. Thể thức bầu cử dân chủ này đã được thực hiện để có một cơ cấu lãnh đạo và để có tiếng nói đại diện cho tập thể giáo dân. Ban Chấp Hành đã cùng với gần 2,000 giáo dân ký tên vào bản thỉnh nguyện và chính thức đệ nạp cho Giám Mục Pierre Du Maine nhưng không được Ngài trả lời. Ngày 25 tháng 6 năm 1985, Đức Giám Mục gửi thư cho Cha Tịnh yêu cầu phổ biến nghị định thành lập Trung Tâm Truyền Giáo (Mission) Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Nhiều người nghĩ rằng thỉnh nguyện kể trên cần được Đức Giám Mục trả lời trực tiếp cho những người đứng đơn chớ không thể thông báo qua một vị trung gian. Cha Nguyễn Văn Tịnh không phải là người ký tên vào đó. Thái độ này gây cho mọi người cảm tưởng là Giám Mục Du Maine đã coi thường cộng đồng giáo dân. Hơn nữa, để trấn an dư luận, Giám Mục Du Maine đã thông báo cho giáo dân biết rằng LM Nguyễn Văn Tịnh là cố vấn chính của Ngài trong việc tìm giải pháp cho vấn đề. Thế nhưng Cha Tịnh không bao giờ được hỏi ý kiến và Giám Mục Du Maine đã đơn phương quyết định thành lập Mission thay vì Personal Parish như giáo dân thỉnh cầu. Điều này chứng tỏ Giám Mục Du Maine đã dùng chiến thuật "mềm nắn rắn buông".

7. Thủ Đoạn gian trá. Nhóm Thanh niên Công Giáo, phát giác và cho phổ biến một tài liệu mật của LM Lưu Đình Dương và một số Linh Mục khác gửi lên Đức Giám Mục để tố cáo Cha Tịnh hướng dẫn sai lạc Cộng Đồng; tài liệu này chứng minh âm mưu hạ nhục Cha Tịnh một cách hiểm độc. Muốn thủ tiêu một can phạm, cảnh sát có thể hô lên là đương sự có ý định tẩu thoát nên buộc lòng họ phải hạ sát. Lời tố cáo của LM Dương chỉ là cái cớ để Giám Mục trừng phạt Cha Tịnh. Điều bất thường là lời tố cáo được Giám Mục Du Maine tin ngay tức khắc, không cần phối kiểm hay điều tra. Biện pháp chế tài là, sau khi nghỉ bệnh trở lại làm việc, Cha Tịnh không được tiếp tục giữ chức vụ Giám Đốc Trung Tâm. Điều phi lý nữa là Cha Tịnh không được thông báo cũng như có cơ hội trả lời những điều người ta tố cáo mình. Có người gọi đó là một màn dàn cảnh. Người khác cho rằng, nếu Giám Mục Du

Maine có cử chỉ tín nhiệm Cha Tịnh thì không bao giờ các Linh Mục trẻ dù có tham vọng đến đâu cũng không dám làm như vậy.

8. Độc kế diệu hổ ly sơn. Hơn ai hết, Giám Mục Du Maine biết rõ uy tín của Cha Tịnh đối với cộng đồng và Ngài là Linh Mục Việt nam duy nhất dám phát biểu ý kiến trái lại với ý muốn của Giám Mục. Đối với kế hoạch đồng hóa vì Ngài đã công khai, ủng hộ thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ của đại đa số giáo dân. Mất người lãnh đạo tinh thần, giáo dân sẽ không còn nuôi mộng giáo xứ. Ai cũng biết rằng Cha Tịnh không bao giờ tự ý xin đi. Ngài đã bị áp lực dưới nhiều hình thức và cuối cùng phải tìm cho Bê Trê một giải pháp bằng cách hy sinh chính bản thân mình.

Nếu nghĩ rằng Cha Tịnh đi rồi giáo dân sẽ không còn mộng xin giáo xứ thì thật là sai lầm, là đánh giá quá thấp trình độ hiểu biết của cộng đồng. Càng tiếp xúc với lối sống đạo của xã hội Hoa Kỳ, các bậc phụ huynh Việt nam càng sợ ảnh hưởng của đời sống vật chất, tinh thần giữ đạo hời hợt của người Mỹ, nạn phá thai, phong trào đồng tính luyến ái (mà Giám Mục Du Maine không chủ trương chống đối) v.v.. Người Công giáo Việt nam vẫn mong muốn có giáo xứ để bảo tồn nền đạo giáo tốt đẹp của tiền nhân, tạo cho con cái một nếp sống đạo vững chắc. Ép buộc giáo dân Việt nam vào giáo xứ Mỹ trong khi họ chưa sẵn sàng là làm hại phần rỗi linh hồn của họ.

9. Tiểu xảo cả vú lấp miệng em. Vì đánh giá quá thấp trình độ hiểu biết của giáo dân Việt nam cho nên Giám Mục Du Maine có định kiến nghĩ rằng tập thể giáo dân là một đàn cừu do Cha Tịnh dẫn dắt. Lời báo cáo xuyên tạc đã tạo cho Giám Mục một hình ảnh lệch lạc về tinh thần giáo dân và vai trò của Ban Chấp Hành. Vì vậy, trong thời gian qua tất cả những thỉnh nguyện và ý kiến xây dựng của cộng đồng trình lên Giám Mục đều được giải thích là do Cha Tịnh vận động hay xúi dục. Giám Mục Du Maine cần phải được đưa ra khỏi đám hỏa mù này; nếu không Ngài sẽ chứng kiến cảnh toàn dân vùng dậy và Ngài sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm về mọi sự đổ vỡ. Trong xã hội dân chủ và thượng tôn pháp luật như Hoa Kỳ, tiểu xảo cả vú lấp miệng em sẽ không hiệu nghiệm và chỉ làm hại cho chính mình.

Thay lời kết:

**VÀI HÀNG KÍNH GỬI
ĐỨC GIÁM MỤC CỦA TÔI**

Kính thưa Đức Giám Mục Pierre Du Maine,

Người Công Giáo Việt Nam có truyền thống vâng phục và trung thành với Đức Giám Mục của mình nhưng hình ảnh của Giám Mục Việt nam thường rất nhân hậu, thương mến dân chiên thực tình, chỉ nghĩ đến việc mở mang nước Chúa và phần rỗi linh hồn của cộng đồng Dân Chúa. Tôi muốn nhìn thấy nơi Giám Mục hình ảnh một người Cha hiền như vậy. Cái gì đã làm cho Giám Mục không lắng nghe được tiếng dân của Ngài hoặc nghe mà không muốn thỏa mãn. Không thực tình thương mến? Con đã kêu khóc xin Cha miếng bánh mà Cha đã lạnh lùng trao cho hòn gạch và bảo phải vâng lời! Phải chăng vì quá hãnh diện về kiến thức và trí thông minh của mình, vì lòng tự ái, Ngài nghĩ rằng mọi ý tưởng của mình là đúng và không muốn sửa sai? Mặc dầu được sinh trưởng tại một tiểu bang miền Đông Hoa Kỳ nơi tập trung nhiều thành viên của KKK và được cha mẹ chiều chuộng từ nhỏ đến lớn vì là đứa con độc nhất trong gia đình, tôi tin rằng Giám Mục đã được ơn Chúa soi sáng nên không bao giờ có tư tưởng khinh khi hay kỳ thị các dân thiểu số, đặc biệt là người Công giáo Việt nam tỵ nạn.

Có người chỉ trích Giám Mục đã không làm những điều mình nói hay nói ngược lại những điều mình làm. Hy vọng rằng người ta đã hiểu lầm Giám Mục. Ước gì Giám Mục sẽ dẹp bớt tự ái để lắng nghe lời nói xây dựng của dân hầu giảm thiểu những hiểu lầm, cho Ngài là một nhà độc tài chuyên chế.

Sau hết, thực tình tôi không hiểu nổi con người bí hiểm của Giám Mục. Sau hai năm nghiên cứu thỉnh nguyện thành lập giáo xứ với đồng hồ sơ cao ngất ngưỡng Giám Mục đã tuyên bố một câu làm mọi người thất vọng và càng hoang mang: "Chính sách của tôi trước sau không thay đổi". Thế nghĩa là sao? Việc bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương về

làm Chính Xứ đối với đại đa số giáo dân là không hợp lý nhưng ai biết nổi dụng ý của Giám Mục. Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên. Trước lý lẽ của kẻ có quyền, tập thể người Công giáo Việt nam San Jose chỉ biết cầu nguyện và hoàn toàn tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Thiên Chúa sẽ ở cùng dân của Ngài và Giám Mục sẽ không làm hại được.

TRỰC NGÔN

Ngày Tạm Biệt

(Cha Chánh xứ
Nguyễn Văn Tịnh
rời Họ Đạo)

*Được tin cha phải ra đi
Chúng con điều đứng, những vì mến thương...!
Công cha vất vả đảm đương
Gây nên HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG hiện giờ
Tương lai rục rở mong chờ...!
Có nơi xứng đáng, phượng thờ Chúa liền
Nhưng nay vâng lệnh Bề Trên
Ra đi trao lại con chiên cho Người
Ghi trong lịch sử trên đời
Bao nhiêu chìm nổi, chơi vui hiểm nghèo
Mình cha leo, lái, chống, chèo...!
Vượt qua hiểm nghèo, tới đích vinh quang
Đến nay kết quả vẻ vang
Tuy chưa thỏa mãn, xong càng ước mong...!
Thương cha, công khó bên lòng
Chúa ghi từng bước, ở trong sổ vàng
Dẫu nhiều công việc dở dang
Chúng con gắng sức, sửa sang hoàn toàn
Bổ công đắp móng, xây thành
Để bao kỷ niệm, sáng danh muôn đời
Chúng con tạm biệt đôi lời...!
Công CHA vẫn nhớ muôn đời ghi ơn.*

San Jose, ngày 30 tháng 6 năm 1986

TRẦN RUY DƯƠNG

Hội Trưởng Hội Tương Tế

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

LẠY CHÚA!

CON BIẾT ĐI VỀ ĐÂU?

Trời San Jose đang vào hạ với những cơn nóng đầu mùa gần cả trăm độ, cái nóng đôi lúc thật khó mang một chút độ ẩm làm cho khó thở và ngột ngạt, và hình như cái khó thở và ngột ngạt đó đã hòa nhập với cơn sốt của cộng đồng Công Giáo ở cái thung lũng điện tử hoa vàng này đã làm cho người ta cảm thấy nghèn nghẹn ở khí quản, nhức buốt ở con tim và xây xẩm ở tinh thần.

Cái cơn sốt của cộng đồng vốn dĩ hiền hòa trong suốt 5 năm nay đôi lúc muốn nổ tung như nồi xúp de không đủ cho thoát hơi đôi lúc xẹp xuống như một nồi nước cổ đời Khang Hy và câu chuyện thật là dài dòng....

Tôi muốn quay trở lại ký ức, ký ức của 11 năm trước của một người con gái bỏ nước ra đi trong những ngày khốn cùng của vận nước, đã đưa dân tộc tôi vào một rẽ ngoặt đi xuống tù đầy, gông cùm và đói khát. Tôi đã cùng hàng trăm ngàn đồng bào khác của tôi rời bỏ quê hương và Giáo Hội trong những phút giây thật là vội vàng, vội vàng cho đến nỗi có người đã phải sót con, quên vợ, lạc chồng mà không hay, đến khi lên đến tàu Mỹ, qua đến Subic

Bay, lạc vào những hàng hàng lớp lớp lều trại từ Camp Pendleton đến Fort Chaffee mới hoàn hồn, mới tỉnh lại, mới biết là mình đã bỏ quên, đã để lại, đã mất mát cha mẹ, vợ chồng, con cái, thân bằng quyến thuộc, Quê Hương, đồng bào ruột thịt và Giáo Hội tại quê nhà.

Tôi là một trong những hàng trăm ngàn người đó, bơ vơ trong cái bơ vơ của một người con gái vừa biết là mình đã mất quê hương, lạc lõng trong cái lạc lõng của người con gái biết mình vừa rời xa Giáo Hội nghèo khó tại quê nhà. Và trong cái bơ vơ lạc lõng ở Camp Pendleton đó tôi đã tìm thấy một chút gì ủi an, ấm lòng trong những Thánh Lễ Việt Nam do các cha Việt Nam cử hành và rồi ngày tháng ở Camp Pendleton qua đi, hàng ngàn người được các hội thiện nguyện và tư nhân Mỹ bảo trợ lần lượt rời bỏ Fort Chaffee và Camp Pendleton đi vào lòng nước Mỹ.

Tôi đến San Jose vào tháng tám năm 1975, thành phố này dân số lúc bấy giờ khoảng trên 200.000 người, và số người Việt về đây trên dưới 3000 người, số người Công giáo khoảng vài trăm người, và đi ra đường, đi chợ, đi học, đi làm thấy người có mái tóc đen, có vóc dáng Á đông ai cũng nhìn chăm chăm rồi hỏi Việt Nam, Việt Nam, nếu đúng là người Việt Nam mọi người sẽ nhận nhau, thăm hỏi và nếu không phải là người Việt Nam mà là người Tàu, người Phi, người Đại Hàn thì người ta sẽ cười xòa như là một lời xin lỗi thật là duyên dáng.

Thật ra, tôi đã gặp cha Nguyễn Văn Tịnh từ trong Camp Pendleton, trong những buổi lễ qua những bài giảng thật đạo đức và khô khan của Ngài, và bằng đi một dạo, tôi lại gặp Ngài vào mùa đông 1975 trong thánh lễ Giáng Sinh ở Mountain View. Thấy Ngài quý bên cạnh máng cỏ cầu nguyện với Chúa Hải Đồng tôi có cảm tưởng Ngài có những điều gì u uất muốn tỏ bày và xin cùng Chúa ở đây. Tò mò của một người con gái đã làm tôi bạo dạn và hỏi Ngài: "Cha đã xin gì với Chúa Hải Đồng vậy cha?", thật là bình dị, Ngài đã bảo là: "Xin cho Quê Hương, cho Giáo Hội và những người Việt Nam lưu lạc ở cái năm đầu tiên nơi đất khách quê hương người này." Tâm tư đó của cha Nguyễn Văn Tịnh đã nhiều lần trong suốt 11 năm nay đã làm cho tôi suy nghĩ về Ngài.

Thật vậy, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam từ Mountain View đã tràn đi như vết dầu loang, xuống Sunnyvale, Santa Clara, qua San Jose, xuôi về Milpitas bao tròn lấy cả cái thung lũng này với số Giáo Dân từ mấy trăm ở năm 1975 lên hơn 6000 Giáo Dân sau 11 năm, Cộng Đồng đã lớn như một đứa bé từ lúc lọt lòng mẹ từ năm 1975 biết lẫy bò ở năm 1976, chập chững năm 1977-1978, đi đứng ở năm 1979-1980, chạy nhảy ở năm 1981, và rồi cũng ở năm 1981 này bắt đầu té lên, té xuống. Khi Giáo phận San Jose được tách rời khỏi Tổng giáo phận San Francisco và San Mateo, và được thành lập thành một giáo phận riêng dưới quyền điều khiển bởi một vị Giám Mục nổi tiếng là khoa bảng, thông minh nhưng đôi lúc thật là sâu sắc và chính trị: Đức Giám mục Pierre Du Maine.

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã khởi sự lên cơn sốt từ đó, từ thỉnh nguyện vị tân Giám Mục tiếp tục thi hành một quyết định của một vị Tổng Giám Mục tiền nhiệm, Đức Tổng Giám Mục Quinn trong thư đề ngày 4 tháng 12 năm 1979 trong việc quyết định thành lập một Đặc Xứ cho người Việt Nam. Cơn sốt đó đôi lúc cũng đã lên cao điểm trong thỉnh nguyện xin thành lập một Giáo Xứ thể nhân cho người tỵ nạn Việt Nam theo bộ luật CANON của Tòa Thánh.

Tất cả những cơn sốt đó nhiều lúc tòa Giám Mục địa phương coi như là cơn sốt bình thường của thời tiết của sự trở mùa mưa nắng, chẳng cần ngó ngang hay thuốc thang gì nhưng rồi, có lúc hình như thấy sốt quá, bác sĩ của tòa Giám Mục đã cho vài viên thuốc cảm bọc đường để cho cơn sốt tạm hạ xuống rồi mặc kệ cơn sốt chẳng cần chữa trị đúng mức và tận nguồn, câu chuyện cũng đã khởi nguồn từ đó.

Người Việt Nam tôi có nhiều đức tính, mà đối với người Việt Nam thật là dễ thương và bình thường, nhưng đối với một số người Mỹ thì thật là dễ ghét và thật là bất thường. Chẳng hạn người Mỹ thì thích hòa nhập và phân tán, người Việt Nam thì thích bảo thủ và kết hợp lại thành một khối, trong Thánh Lễ hay Mục Vụ, người Mỹ thích ngắn gọn, giản dị hóa nghi lễ, người Việt lại thích chậm rãi, ôn tồn, nghi lễ phải đầy đủ mọi tiết mục và phải rước xách mới bày tỏ được cõi lòng của mình với Thiên Chúa, người Mỹ thì thích bày tỏ bề ngoài, người

Việt thì muốn đắm thắm, nồng nàn bên trong, người Mỹ được sinh ra ở phương Tây, phương Tây từ Aristote đến Descartes. Từ Montesquieu đến Jean Paul Sartre. Triết học Đông Phương từ ngàn xưa đến nay vẫn là triết học Đông Phương, từ Nho đến Lão. Cái quen, cái thiếu sót, cái lỗi lầm của người Mỹ là ở chỗ đó. Người Mỹ muốn người Việt đồng hóa với họ trong các giáo xứ Mỹ, chia xẻ những bổn phận đóng góp về vật chất với những giáo dân Mỹ khác, nên bỏ từ từ những đường hướng giữ đạo cổ truyền và một ngày nào đó, phải quên mình đi là người Công Giáo Việt Nam. Bây giờ đang sống ở Mỹ thì phải hòa nhập với người Mỹ. Nhưng những người Việt Nam thì không gian dị như người Mỹ mong muốn. Năm 1975 chính phủ của tổng thống Ford đã muốn rải người Việt Nam ra khắp 50 tiểu bang và Sở Di Trú thời đó đã phân tán mỏng trên 120,000 người Việt Nam ra 6,145 thành phố lớn nhỏ khắp Hoa Kỳ. Bốn năm sau, 76% trong tổng số những người đó đã âm thầm di động và tập trung về 12 thành phố: Santa Ana, Los Angeles, San Jose, Houston, San Diego, Virginia, Seattle, Louisiana, Denver, Portland, San Francisco, New York và 69 thành phố nhỏ khác.

Tòa Giám Mục San Jose đã có cái nhìn sai lầm như một số người Mỹ khi muốn đồng hóa người Công Giáo Việt Nam. Những thỉnh nguyện, những yêu cầu về việc thành lập một giáo xứ thể nhân cho người Công Giáo Việt Nam đã khởi sự sóng gió vào buổi chiều thứ bảy 13 tháng 10 năm 1984, một buổi chiều lạ lùng dưới con mắt của tòa Giám Mục, một buổi chiều với hơn 1000, với hơn 2000 cánh tay đã vươn lên cầu nguyện Thiên Chúa ban ơn soi sáng đặc biệt cho vị Chủ Chiên trong sự dẫn dắt đoàn chiên lưu lạc Việt Nam. Và cũng trong buổi chiều cầu nguyện đó, cha Nguyễn Văn Tịnh, vị Chủ lễ đã hai lần khóc và đã làm cho bao nhiêu người khóc theo và cũng là điềm báo cho những biến động sẽ xảy ra cho Cộng Đồng Công Giáo cho những ngày sắp tới.

10 tháng giêng cơ, vật lộn với những từ ngữ, "thuốc bọc đường", của tòa Giám Mục về thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ thể nhân, cuộc vận động đã đi đến chỗ tắc nghẽn, không lối thoát, bởi lẽ tòa Giám Mục được báo cáo sai lầm về phản ứng và ý

muốn của Giáo Dân Việt Nam. Ngày 10 tháng 8 năm 1985, lịch sử Công Giáo Việt Nam tại hải ngoại đã ghi tên Công Đồng San Jose vì sự kiên trì, sáng suốt đã mở đường để đi đến một quyết định quan trọng là tổ chức một cuộc cầu nguyện bên vỉa hè của nhà thờ Chính Tòa San Jose lúc 8 giờ 5 phút tối. Hàng trăm ông già bà lão, hàng trăm thanh niên, thiếu nữ đã ngồi bệt xuống nền đá của nhà thờ Chính Tòa, dưới những ngọn nến long lanh trong đức tin, hai tay chắp lại, ngược mặt lên trời cao khẩn xin ơn lành đặc biệt cho Đức Giám Mục trong những quyết định liên hệ đến đàn chiên lưu lạc. Tờ Mercury News ấn bản phát hành ngày 11 tháng 8 năm 1985 đã phải khen ngợi khi gọi đó là một cuộc cầu nguyện an hòa nhất của những người Công Giáo gương mẫu.

Phải đến 19 ngày sau khi có cuộc cầu nguyện ở bên vỉa hè, Đức Giám Mục Pierre Du Maine mới đồng ý cho việc nâng Trung Tâm Công Giáo Việt Nam lên hàng họ đạo.

Những câu chuyện ân đền oán đáp đã quyết định dứt khoát từ đây. Tòa Giám Mục quan niệm rằng: tất cả những cơn sốt, những đòi hỏi, những yêu cầu, những thỉnh nguyện đều xuất phát từ một người, một người có bàn tay xếp đặt thần sâu quý khốc hơn cả Đại Sứ Cabot Lodge ở năm 1963, hơn cả Đại Sứ Martin ở năm 1975, hơn cả trùm CIA ông Casey. Đó là linh mục Giuse Nguyễn Văn Tịnh, vị cha già của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose từ năm 1975, một trong những người anh của Hội Đồng Giáo Sĩ và Tu Sĩ Việt Nam tại Hoa Kỳ, liên lạc viên bên cạnh Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ. Trăm dâu thì đổ đầu tằm, nhưng ở đây thì Ban Chấp Hành và Cộng Đồng Công Giáo là cây dâu và con tằm là cha Nguyễn Văn Tịnh.

Tại sao tòa Giám Mục lại có cái nhìn sai lệch như vậy?

Câu trả lời thật là giản dị, tòa Giám Mục bị che đậy, bị báo cáo sai lạc, và tất cả những sinh hoạt lớn nhỏ của giáo dân, những bất đồng với tòa Giám Mục, dưới cái nhìn của vị Giám Mục Du Maine là do cha Nguyễn Văn Tịnh chủ xướng. Đó là một quan niệm đầy bất công dành cho vị chánh xứ Họ Đạo bởi lẽ, sống trong một quốc gia dân chủ tự do với những quyền tự do tư tưởng và tôn giáo theo như hiến pháp Hoa Kỳ quy định làm sao cha

Nguyễn Văn Tịnh có thể kiểm soát được mọi hành vi, mọi tư tưởng đối kháng của người dân đối với chính sách đồng hóa của tòa Giám Mục, làm sao lại có thể gán ghép là bất một người phải nhận tội, phải nhận trách nhiệm cho những hành vi của hàng trăm, hàng ngàn người. Tất cả những điểm mâu thuẫn và vô lý đó được phơi bày qua những cơn giận dữ, những trút đổ trách nhiệm lên đầu một vị cha già với sức khỏe tàn kém, với những cơn áp huyết nổi loạn từng đêm.

Và rồi “viên thuốc bọc đường” ngày 1 tháng 9 năm 1985 đã được gửi đến Cộng Đồng Công Giáo qua việc thiết lập một Đặc Xứ thay thế Trung Tâm Mục Vụ Việt Nam.

Quả bóng đang căng đã được xì, nôi xúp-de sắp nổ tung đã được tòa Mũ Đỏ mở một nút thoát, thôi nhé! Mọi chuyện đẹp đẽ rồi đấy! Quý vị ở Ủy Ban Đặc Nhiệm, ở Ban Chấp Hành đòi hỏi một Giáo Xứ thế nhân thì nay đã được một Đặc Xứ, thế cũng tạm được rồi. Nhưng câu chuyện đâu có phải giản dị như vậy, ngày 16 tháng 9 năm 1985 trong Thánh Lễ tấn phong linh mục Nguyễn Văn Tịnh làm Chánh Xứ, đức Giám Mục Pierre Du Maine khi tuyên bố linh mục Nguyễn Văn Tịnh là Chánh Xứ của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo cả nhà thờ đã đứng dậy vỗ tay liên tiếp, thì một phút sau đó, cũng chính vị Giám Mục vừa tấn phong cha Nguyễn Văn Tịnh lại công bố ngay là chỉ làm Chánh Xứ đến tháng 7 năm 1986 mà thôi, rồi đi “nghỉ hè”. Cả nhà thờ im lặng, im lặng một cách lạ lùng trong

ròn rợn, bởi lẽ người ta không ngờ một vị chủ chăn lại áp dụng và thi hành một chính sách kỳ lạ và bất công như vậy đối với một người anh em của mình.

Cơn ngổ ngàng của buổi lễ tấn phong ngày 16 tháng 9 năm 1985 chưa tan biến đi thì sắc lệnh ngày 4 tháng 6 năm 1986 của đức Giám Mục Du Maine bổ nhiệm linh mục Lưu Đình Dương (NGƯỜI CHỐNG ĐỐI VIỆC THÀNH LẬP GIÁO XỨ THỂ NHÂN) làm tân Chánh xứ Họ Đạo còn linh mục Nguyễn Văn Tịnh thì được cho đi nghỉ mát mà nơi chốn thì không biết là nơi nào, thời gian là bao lâu cũng không định rõ.

Câu hỏi được đặt ra đây là tại sao tòa Giám Mục lại có những quyết định không có tí gì tình nghĩa anh em Giáo Sĩ đối với một vị linh mục Chánh Xứ như vậy? Tại sao tòa Giám Mục lại đối xử đẹp đẽ với linh mục Lưu Đình Dương mà riêng với cha Tịnh lại bất xứng như vậy.

Thật ra, quyền của vị Giám Mục trong Giáo Hội Công Giáo là quyền tối thượng và phải có một lý lẽ nào đó vị chủ chiên mới có những quyết định như vậy. Tín lý của Giáo Hội Công Giáo đã dạy tôi như vậy. Tôi còn nhớ ngày còn nhỏ mẹ tôi luôn dạy rằng: "Ở nhà thì con phải vâng lời cha mẹ, đến trường thì phải vâng lời thầy cô, vào nhà thờ phải vâng lời cha giảng dạy, trong đời sống tôn giáo tín lý phải tuyệt đối vâng lời đức Giám Mục, đức Giáo Hoàng." Bài học vỡ lòng của mẹ tôi, làm sao xóa nhòa được trong tâm khảm tôi từ hai mươi năm về trước, tại quê nhà của một đứa bé lên bảy. Khi bắt đầu tìm hiểu và thắc mắc điều phải điều trái, điều thiện điều ác. Bài học vỡ lòng 20 năm sau đã làm cho tôi nhức nhối tại xứ khách quê người, khi một vị chủ chiên hành xử lạ lùng đối với một vị linh mục, một Chánh Xứ, điều ấy thật là bất thường.

Thật vậy, cha Nguyễn Văn Tịnh có nhiều cái bất thường mà dưới mắt của một người con gái như tôi, tôi quá lạ lùng.

Bất thường thứ nhất: Nhân dáng và sức khỏe của Ngài, mới thoát nhìn ai cũng thấy cha có vẻ mập mạp, khỏe mạnh, nhưng nếu nhìn kỹ với mái tóc hoa râm kỳ lạ trắng ở giữa, đen ở hai bên chứng tỏ một sự yếu kém về huyết mạch ở não bộ, áp huyết và hệ thống tuần hoàn.

Bất thường thứ hai: Bệnh hay quên của Ngài, cha Nguyễn Văn Tịnh có đến hai văn bằng thạc sĩ,

thạc sĩ Thần Học và thạc sĩ Vật Lý. Ngài đã từng là giáo sư tại đại học Bonn, giáo sư Vật Lý tại đại học Phú Thọ, Ngài vẫn còn nhớ vanh vách những định luật vật lý của hai mươi năm về trước khi giảng dạy tại đại học Âu Châu, nhưng Ngài lại sẵn sàng và rất là dễ quên những ý tưởng vừa giảng xong, đôi lúc Ngài từ ý tưởng này giảng sang ý tưởng khác. Nhiều khi Ngài quên một cái hẹn, cái hẹn đi ăn cỗ rất là dễ thương và lạ lùng.

Bất thường thứ ba: Thiểu quyết định dứt khoát, Ngài rất nể nang Bề Trên và nhiều khi đi đến chỗ nhu nhược. Ngài đã quyết một điều gì đó rồi, Ngài sẽ thay đổi một cách nhanh chóng nếu có ai thuyết phục, hoặc nói ra nói vào. Ngài quyết định một điều gì đó rồi, và định khi gặp Bề Trên sẽ nói như vậy. Thế nhưng, lúc gặp Bề Trên, chẳng hạn như Bề Trên Pierre Du Maine thì Ngài sẽ quên hết và thay đổi hoàn toàn.

Bất thường thứ tư: Cô đơn và không có cung Nô Bộc. Tử vi của Ngài ở cung Nô Bộc bị Sát, có nghĩa là những người mà Ngài đã giúp đỡ, đã thi ân thương hay không trung thành và phản lại Ngài. Cung Nô Bộc của cha Tịnh giống như cung Nô Bộc của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm.

Bất thường thứ năm: Ngài hay đặt những giả thuyết, những vấn nạn để tự trả lời, khi không tìm ra được câu trả lời, Ngài rất là bối rối.

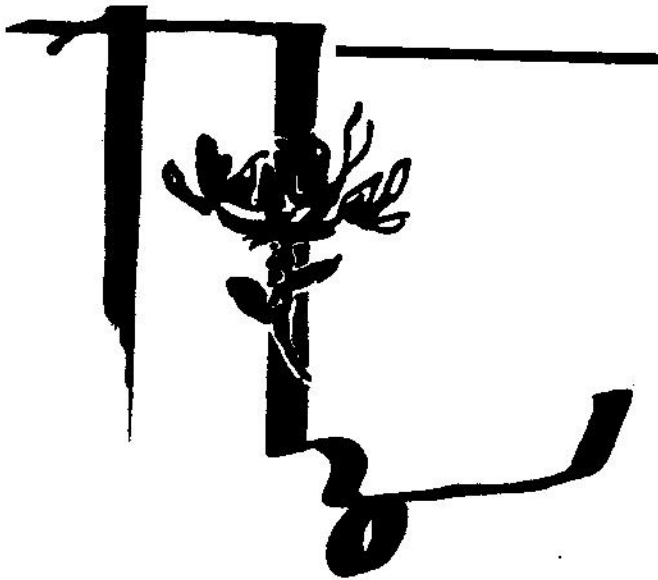
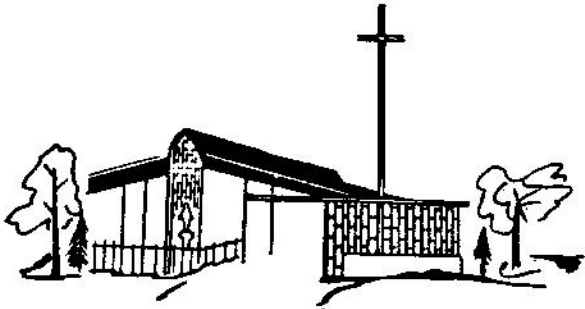
Từ năm điểm bất thường đó, tòa Giám Mục San Jose đã có cái nhìn đặc biệt và lạ lùng về một linh mục mang tiếng là uyên bác trong những linh mục Việt Nam tại hải ngoại. Và từ cái nhìn đó, tòa Giám Mục đã dành cho vị cha già Nguyễn Văn Tịnh một sự đối xử cũng rất bất bình thường, một chính sách bất thường cho Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Trong cuộc đời, những người BÌNH THƯỜNG thường hay gặp BÌNH THƯỜNG, và những BẤT THƯỜNG cũng thường đến với những BẤT THƯỜNG.

Và điệp khúc: "Lạy Chúa con^{biết} đi về đâu?" của linh mục Nguyễn Văn Tịnh sẽ không bao giờ có câu trả lời ở cái địa phận mang tên là thung lũng hoa vàng này được. Điệp khúc đó chỉ có câu trả lời khi nào cha Nguyễn Văn Tịnh rời khỏi địa phận này mà chu du về miền Bắc, hay xuôi qua miền Đông mà thôi.

Vẫn là câu chuyện bình thường và bất bình thường của một Điệp Khúc lạ lùng: "Lạy Chúa, con biết đi về đâu ....."?

NGUYỄN THỊ THANH NGUYÊN

Cảm thông

Kính tặng Cha Giuse Nguyễn-văn-Tĩnh

Mến Chúa, yêu chiên, nhận cảnh này.
Bao năm vun khó bón vun cây.
Quên mình xá kể nào gian khổ.
Hy vọng đem về cuộc đời thay.
Tiết, Nghĩa, Kiên, Trinh bền một dạ.
Kỷ, Cương, Đạo, Hạnh vững đôi tay.
Vận bí cơ trời còn u ám.
Đại bàng khép cánh đợi quang mây.

Cụ NGUYỄN DU

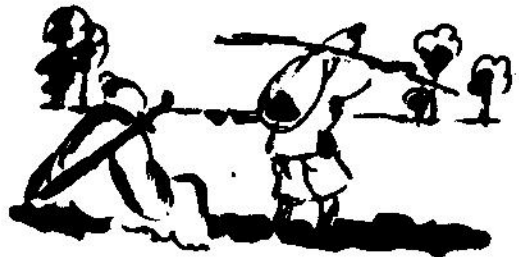
Hội Trưởng Hội CURSILLOS.

Người Làm Vườn

Cho quản lý vườn đầy cây cối
Rộng thênh thang sớm tối vun trồng
Tha hồ mặc sức vẫy vùng
Cây nào cũng quả, chít chồng bên nhau
Chủ thấy vậy, khen sao sai thế!
Có dễ chi mà dễ trả lời
Riêng tôi cũng giống bao người
Chăm lo trồng tía, trông coi cả ngày
Trời nắng phải tưới ngay sáng sớm
Cây tốt xanh cần bón phân luôn
Lo cho sạch cỏ trong vườn
Dọn cho sạch sẽ, trên đường lối đi
Còn kết quả, thật thì không biết
Chỉ nguyện cầu thời tiết thuận hòa
Trăm ngàn cây nở đầy hoa!
Bướm ong bay lượn thật là đẹp vui
Cây vả phúc-âm vì vô dụng
Lệnh chủ nhà bảo bứng ngay đi
Nhưng xin hoãn lại vài kỳ
Cho năng sớm bón, xem thì ra sao?
Thật đúng vậy biết sao sự việc
Ở trên đời cũng thiệt giống cây
Chúa ban cho sống tháng ngày
Biết ơn cứu chuộc, biết tay tạo thành
Như quản lý, công đành có chút
Góp phần vào, giúp ích cho thôi
Còn muôn sự việc tây trời
Là do Đấng dựng, mọi loài tạo nên
Nghe người quản lý làm gương.

San Jose, ngày 15 tháng 6 năm 1986

TRUNG DUONG

XIN ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE HÃY LẮNG NGHE TIẾNG DÂN CỦA NGÀI

GIÁM MỤC PIERRE DU MAINE LÀ AI?

Báo San Jose Mercury News ngày thứ bảy 25 tháng 5 năm 1986 đã đưa GM Pierre Du Maine lên hình bìa tập phụ trang với hàng tit lớn "NGÓN ĐÓN CỦA GIÁM MỤC". Trang sau có in hình của GM Du Maine đang đứng đơ tay phân trần với một phụ huynh đeo băng biểu ngữ trước ngực với hàng chữ: "Du Maine, chúng tôi tạo sự hợp nhất tại trường St. Joseph, ông đang phá tan nó".

GARY PARKER

"Tiếng than khóc của trường Saint Joseph's". Đó là tựa đề của bài báo dài 5 trang do ký giả John Hubner kể lại phản ứng của phụ huynh, học sinh, và giáo chức chung quanh quyết định đóng

cửa trường này một cách đột ngột và bất thường.

Qua một số đoạn trích dẫn sau đây người ta sẽ có một cái nhìn tổng quát về con người của GM Pierre Du Maine:

GIÁM MỤC CỐ CHẤP:

Phụ huynh và Giáo chức nói rằng trường St. Joseph có thành tích tốt, không nên đóng cửa nhưng Giám Mục lại cho rằng phẩm chất tốt không thành vấn đề trong trường hợp này. (Parents and teachers say that St. Joseph School in downtown San Jose is too good to close. But in this case, the bishop says goodness has nothing to do with it).

Ký giả John Hubner viết: "Đối với GM Du Maine việc đóng cửa một trường học chỉ là giải đáp một bài toán giản dị. Ông không

cần để ý đến phản ứng của phụ huynh".

(For the Most Rev. Pierre Du Maine, closing the school is a matter of simple arithmetic, didn't count on the parents' reaction).

GIÁM MỤC ĐỘC ÁC:

Giám Mục đã không liên lạc với phụ huynh. Họ nổi giận không phải chỉ vì GM quyết định đóng cửa trường mà vì Ngài đã không cho họ có cơ hội cứu vãn tình thế. Để trấn an dư luận, Giám Mục có tiếp xúc phái đoàn phụ huynh tại Tòa Giám Mục, Los Altos. Tuy nhiên, phái đoàn đã nổi giận cực độ khi ra khỏi phiên họp. Ông Giacalone, một thành viên của Hội Đồng Quản Trị trường St. Joseph đã tuyên bố: "Về vấn đề đạo ông ấy là nhân vật chính nhưng trong việc đời, Giám Mục là con rắn độc. Ông ấy đã nói láo và đối xử với tôi như đứa con nít một tuổi". (In spiritual matters, he's the main man. In secular matters, the bishop is a snake. He has lied to me, treated me like a 1-year-old kid, and that offends me).

GIÁM MỤC ĐỘC TÀI:

Phụ huynh và Giáo chức thắc mắc không hiểu tại sao Giám Mục không cho họ biết trước ý định của Ngài để cho họ có thể góp ý kiến hầu tìm giải pháp thỏa đáng có lợi cho học sinh. Cô Anne Kline, một giáo chức của trường, giải thích: "Ông ấy không muốn chúng tôi xen vào vì ông ấy sẽ không trả lời được những câu chất vấn của chúng tôi về những động lực thầm kín thúc dục ông ấy hành động. Ở Tòa Giám Mục, ông ấy là một nhà độc tài trong một hệ thống chuyên chế. Sau Công Đồng Vatican II, tinh thần dân chủ được áp dụng nhiều trong các tổ chức của Giáo Hội. Vai trò của giáo dân trở nên ngày càng quan trọng trong những quyết định về công ích. Giám

Mục này không có tinh thần đó. Ông là một nhà quân chủ độc tài chuyên chế. (He knew we'd questioned his motives and he can't deal with that. Up on St. Joseph's Drive, in the Los Gatos headquarters, he's a dictator living in a dictatorship. After Vatican II, there was an emergence of a new democracy in the church, a movement to make the laity part of the decision making process. This bishop has none of that spirit. He's an absolute monarch).

GIÁM MỤC TRƯỞNG GIÁ:

Giám Mục đóng cửa trường St. Joseph để bán thửa đất 3 mẫu rưỡi này với giá từ 6 đến 10 triệu. Ông ấy sẽ dùng tiền này để tái thiết Nhà thờ Chánh tòa trên đường Market đồng thời lập một tòa Giám Mục nguy nga kế bên đó để xứng đáng với chức vụ của Ông. (The bishop is going the use the money to improve the Cathedral on Market Street downtown, Gialacone says. He wants to make it fitting for a bishop).

THAY LỜI KẾT:

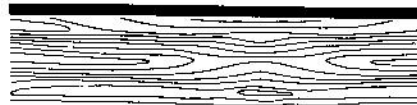
Việc đóng cửa một trường tiểu học chỉ liên quan đến vài trăm giáo chức, phụ huynh và học sinh, mà người Mỹ đã tát một gáo nước lạnh vào mặt Đức Giám Mục bằng những danh từ sỉ nhục nhất trong văn chương Hoa Kỳ. Trái lại, việc cản trở thành lập Giáo Xứ liên quan tới hàng ngàn giáo dân Việt nam, thì Cộng đoàn đã phải dùng hết mọi ngôn từ lẽ độ, tán dương trong kho tàng văn chương của chính mình để tâu bẩm cùng Đức Cha. Đây là một đề mục của bài học về đức VẮNG

LỜI mà người dân tỵ nạn Công Giáo cần phải suy nghĩ.

San Jose liệu có còn là nơi "Đất Lành Chim Đậu" khi mà nơi này đang có một Giám Mục chủ trương:

- Không chống đối phong trào đồng tình luyện ái?
- Đóng cửa trường học Công Giáo?
- Không cho mở thêm Giáo Xứ, mở rộng Thánh Đường?

*

PHẢN ỨNG CỦA HỘI ĐỒNG TU VẤN VỀ LỆNH BỔ NHIỆM CHA DƯƠNG

Trong phiên họp ngày 20 tháng 6 năm 1986, Hội Đồng Tu Vấn đã thảo luận về lệnh bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ.

Một hội viên đã công khai nhận định rằng: Bổ nhiệm Cha Dương về Họ Đạo là một việc làm tai hại cho hoạt động mục vụ của giáo dân San Jose. Nhìn lại quá trình hoạt động xin thành lập Giáo Xứ, Cha Dương đã hành động không thích hợp và không đóng góp gì cho Họ Đạo. Cũng theo ý kiến của vị cố vấn này, Cha Dương còn quá trẻ, e rằng, Cha không thể hoàn toàn thuần thực

với các nghi thức mang sắc thái đặc biệt của dân tộc Việt Nam. Và đây cũng là một điều kiện thiết yếu của một Cha Chánh Xứ trong một Họ Đạo Việt Nam.

Quan điểm trên cũng đã được một số vị cố vấn khác hiện diện ủng hộ.

Được biết Hội Đồng Tu Vấn được thành lập do chủ trương của chính Đức Cha Du Maine, bao gồm một số linh mục, Tu sĩ nam nữ và một số giáo hữu có uy tín và đạo đức trong cộng đồng, có nhiệm vụ cộng tác với Linh Mục Chánh Xứ để cố vấn cho Đức Giám Mục trong các vấn đề liên quan đến Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

*

CỐ LINH MỤC VŨ THANH TƯỜNG VÀ CÔNG CUỘC VẬN ĐỘNG THÀNH LẬP GIÁO XỨ.

Toàn thể ban Chấp Hành Cộng Đồng niên khóa 1982-1984 vẫn còn nhớ đến thái độ cương quyết của cố Linh Mục Vũ Thanh Tường về vấn đề xin thành lập giáo xứ thể nhân.

Tại một phiên họp của Ban Chấp Hành vào tháng 5 năm 1984, trong lúc mọi người hoàn toàn thất vọng vì Đức Cha Du Maine chỉ chấp nhận một Trung Tâm Mục Vụ cho người Công Giáo tỵ nạn tại San Jose, cố linh mục Vũ Thanh Tường đã đi tới kết luận một cách dứt khoát rằng:

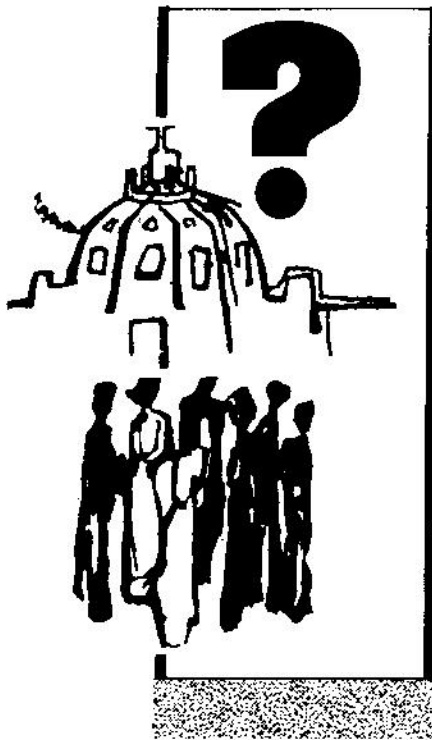
Trước lập trường cứng rắn bác bỏ thỉnh nguyện xin thành lập Giáo Xứ của Đức Cha Du Maine, mà chủ trương cô lập hóa Trung Tâm Mục Vụ. Toàn thể chúng ta chỉ có ba con đường phải đi: Thứ nhất, cầu nguyện Chúa Thánh Thần, để thay lòng đổi ý Đức Cha. Thứ hai, nếu không được, cầu xin Chúa chuyển chuyển Ngài ra khỏi địa phận để tránh rối loạn. Thứ ba và đây là con đường cuối cùng: Hãy sốt sắng xin Chúa cất Đức Cha về, để Ngài được bình an và Cộng Đồng được hưởng hòa bình. *

đón đọc CHÍNH - NGHĨA SỐ 2 tuần tối

XIN CHÚ Ý

Điện thoại mới của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý sẽ chính thức hoạt động kể từ 3 giờ chiều ngày 8 tháng 7 năm 1986.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Hỏi: Quyết định của Đức Cha về lệnh bổ nhiệm Tân Chánh Xứ đã được ban ra. Dù chúng ta có dâng thỉnh nguyện cũng không thay đổi được quyết định của Ngài?

Đáp: Thỉnh nguyện là gì? Xin thưa: Thỉnh nguyện là xin. Mà xin thì đáng Bề Trên có thể cho mà cũng có thể không cho. Điều ấy lệ thuộc vào quan điểm của Bề Trên, đồng thời, cũng tùy thuộc vào cường độ và phương thức xin của tất cả chúng ta.

Chúng ta là con chiên thỉnh nguyện cùng đấng Chủ Chiên, như con cái van xin cùng cha mẹ, không phải tất cả điều gì con cái xin, cha mẹ đều phải thỏa mãn, nhưng có thể cha mẹ không cho điều này nhưng lại cho điều khác, hợp với nguyện vọng của con cái phần nào.

Vậy nếu chúng ta dứt khoát không xin, không dâng thỉnh nguyện, làm sao chúng ta có thể đoán chắc được Đức Cha cho hay không cho.

Ngoài ra Chúa đã từng phán rằng: "Kẻ xin sẽ được". Đức Cha là vị chủ chiên thông tường lời Chúa. Vậy chúng ta hãy đến xin với Ngài.

Hỏi: Cha nào cũng là Cha???

Đáp: Xét về bảy Chức Thánh, Cha nào cũng là Cha là điều ai ai cũng đồng ý. Nhưng ngoài bảy Chức Thánh ra, quả thật, không một vị Linh Mục nào giống như một Linh Mục nào. Việc Đức Cha chọn lựa cách riêng, để bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương về làm Chánh Xứ Họ

Đạo, gián tiếp minh chứng quan điểm của Đức Cha một cách rõ ràng là: Không Cha nào giống Cha nào.

Hỏi: Có phải vâng lời Linh Mục Lưu Đình Dương phải tuân theo mệnh lệnh của Đức Cha hay không?

Đáp: Lễ thông thường, Bề dưới phải vâng lời Bề Trên, giáo dân phải vâng lời Linh Mục, và Linh Mục phải vâng lời Đức Cha. Tuy nhiên, theo tinh thần khoáng đạt dân chủ cố hữu của Giáo hội Công Giáo, sự vâng lời không thể được hiểu là thụ động hoàn toàn. Sự vâng lời lại càng không có nghĩa là bề dưới không được quyền trình bày những quan điểm dị biệt của mình với quan điểm của Bề Trên. Đôi khi nếu xét thấy mệnh lệnh của Bề Trên vô lý hoặc nguy hại, Bề dưới không những được quyền thỉnh cầu xét lại mà còn được quyền phản kháng nữa.

Xin nêu lên một ví dụ: Người Cha bắt buộc người con nhảy xuống nước trong khi người con không biết bơi. Vì sự an toàn cho chính thể xác mình, người con không thể giữ trọn vẹn đức vâng lời được.

Do đó, Đức vâng lời dạy chúng ta rằng chúng ta có quyền trình bày ý kiến hoặc quan điểm của chúng ta để bề trên tùy nghi cứu xét.

Hỏi: Việc vận động giáo hữu dâng thỉnh nguyện thư xin Đức Cha xét lại lệnh bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo có gây nên sự chia rẽ trong Cộng đồng Công

Giáo, làm mất uy tín của Giáo hội đối với các Tôn Giáo, đoàn thể khác trong Cộng đồng người Việt Nam hay không?

Đáp: Thật ra, việc dâng thỉnh nguyện xin Đức Cha xét lại quyết định của Ngài không phải là một hành vi gây xáo trộn, chia rẽ cộng đồng Công Giáo mà là một sự biểu lộ sự hòa hợp, tín nhiệm, thành thực giữa cấp dưới và cấp trên, miễn rằng cả cấp trên lẫn bề dưới phải tôn trọng đức BÁC ÁI và đức CÔNG BẰNG của Chúa Kitô. Hơn nữa, hành vi vâng lời thụ động phát xuất từ thái độ tự ty mặc cảm, ươn hèn, thái độ này không phải là thái độ tốt đẹp để góp sức trong bánh xe tiến hóa

của Giáo hội, vẫn được mệnh danh là một Giáo hội tôn trọng quyền tự do ngôn luận. Và lại trong bất cứ sinh hoạt hội đoàn hay tổ chức nào những quan điểm khác biệt về mọi lãnh vực vẫn thường xảy ra. Phát biểu quan điểm khác biệt không phải là một hành động “vạch áo cho người xem lưng”. Dấu điểm những sai quấy, những ung nhọt là một điều người Công Giáo không thể làm và không nên làm.

Do đó, việc giáo dân dâng thỉnh nguyện thư lên Đức Cha, không thể cho là một hành động gây chia rẽ và làm mất uy tín của Giáo hội Công Giáo chúng ta.

*

Ý KIẾN CỦA TRƯỞNG ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Ngày 1 tháng 7 năm 1986

Kính gửi: Đức Giám Mục Giáo Phận San Jose

(Qua Linh Mục Chính Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo)

Kính thưa Đức Giám Mục kính mến,

Sau những năm hoạt động với giới trẻ trong chức vụ huynh trưởng Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể, con nhận thấy việc hướng dẫn các em sinh hoạt, học giáo lý, duy trì nền đạo đức và luân lý bằng tiếng Việt tại một Giáo Xứ Việt Nam là một điều cần thiết và hữu ích cho các em và gia đình các em.

- Cho chính các em vì mục đích của Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể là đào tạo các em trở thành con người kiên toàn hữu ích cho xã hội và là người Công Giáo nhiệt thành thấu hiểu tin mừng của Chúa để các em truyền thông tin đó cho mọi người, trong đó có cả những người cùng một nguồn gốc và ngôn ngữ như các em.

- Cho gia đình các em, vì các phụ huynh ngay trong gia đình có thể tiếp nối khai triển bằng ngôn ngữ của mình, các bài học về giáo lý và đạo đức mà các em lãnh hội được tại Giáo Xứ.

Kết luận: con nhận thấy các em thiếu nhi trong các gia đình Việt Nam, cũng là một thành phần cần có Giáo Xứ Việt nam và cần được duy trì sự sinh hoạt trong mục đích tốt đẹp cho các em.

Sau cùng chúng con kính chúc Đức Giám Mục và Cha Chánh Xứ luôn mạnh khỏe trong ơn nghĩa Chúa và Mẹ Maria.

Trân trọng kính chào Đức Giám Mục và Cha Chánh Xứ

Joseph Bùi Đình

Đoàn trưởng ĐTNNT

San Jose, ngày 26 tháng 6 năm 1986

Kính gửi:

Đức Giám Mục Pierre Du Maine
Giáo-phận San Jose

Kính thưa Đức Giám Mục Kính Mến,

Chúng con trân trọng đề trình một số ý kiến của chúng con liên quan đến bài sai của Đức Giám Mục truyền chuyển Linh Mục Lưu Đình Dương về làm cha sở tại "Mục Vụ Truyền Giáo Việt Nam Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo tại San Jose" sẽ có hiệu lực từ ngày 21 tháng 7 năm 1986.

1. LIÊN HỆ GIỮA HỌ ĐẠO và L.M. PAUL DƯƠNG:

Cách đây 2 năm, chúng con xin Đức Giám Mục ban cho một Giáo Xứ Thể Nhân cũng như 14 giáo xứ khác trên khắp nước Mỹ.

a. Việc chúng con xin Giáo Xứ Thể Nhân đang trong vòng cứu xét của Tòa Giám Mục thì linh mục Lưu Đình Dương, L.M. Thu, và L.M. Kỳ đã tìm đủ mọi cách chống đối và cản trở, dùng mọi xảo kế tinh vi để trình Đức Giám Mục, để việc chúng con xin Giáo Xứ Thể Nhân không thể thành tựu được.

b. Linh mục Lưu Đình Dương từ năm 1980 đến nay không hề tham gia sinh hoạt với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, bất cứ vấn đề gì từ lớn đến nhỏ như đã trình bày trong văn thơ của ban chấp hành đề trình Đức Giám Mục đề ngày 21 tháng 6 năm 1986.

Hội Các Bà Mẹ Công Giáo Việt Nam chúng con khẩn khoản thỉnh cầu Đức Giám Mục thấu hiểu lệnh truyền chuyển Linh Mục Lưu Đình Dương về họ Đạo chúng con. Đức Giám Mục tùy nghi truyền chuyển bất cứ một vị linh mục Việt Nam nào về họ đạo chúng con ngoại trừ cha Dương, cha Thu và cha Kỳ.

2. VỚI ÁN Ý GÌ ĐỨC CHA MUỐN SỬA TÊN HỌ ĐẠO?

Chúng con hết sức ngỡ ngàng khi đọc bài sai của Đức Giám Mục truyền chuyển Linh Mục Lưu Đình Dương, Đức Giám Mục mặc nhiên đổi tên họ đạo chúng con là "Mục Vụ Truyền Giáo Việt Nam Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo". Chúng con bắt buộc phải nghi ngờ nếu Đức Giám Mục truyền chuyển cha Dương, cha Thu hay cha Kỳ về làm cha sở tại họ đạo chúng con, mục đích dẹp nhà thờ họ đạo hiện hữu để biến thành Trung Tâm Mục Vụ Truyền Giáo, không được phép cử hành các phép Bí Tích nữa. Bằng chứng cụ thể là Đức Giám Mục đã đặt vấn đề mua nhà cho các cha ở lên hàng ưu tiên, thay vì nói rộng nhà thờ để đáp ứng nhu cầu cần thiết hiện tại, vì số giáo dân quá đông, phạm vi trong nhà thờ chỉ chứa được độ 100 người. Mùa hè thì tạm thời giải quyết bằng cách làm lễ ngoài trời. Mùa thu và đông tới đây, mưa rét sẽ giải quyết bằng cách nào? Các cha sống nghèo khổ chật hẹp ở họ đạo chúng con từ năm 1983 tới nay đã quen với nếp sống, nếu có phải sống chật hẹp thêm một thời gian nữa cũng không ngần ngại gì.

3. KẾT LUẬN:

Nơi nào bị chèn ép, có bất công và nhất là sự chèn ép và bất công đó lại xuất phát từ Thượng Cấp, thì nơi đó không thể nào tránh khỏi sự hỗn loạn và bất ổn dưới bất cứ hình thức nào.

Với những sự trình bày trên, chúng con kính cẩn thỉnh cầu Đức Giám Mục vui lòng cho chúng con biết tôn ý. Nguyện xin Chúa và Đức Mẹ ban ơn soi sáng cho Đức Cha.

Thay mặt Ban Chấp Hành Hội Các Bà Mẹ Công Giáo Việt Nam.

Hội Trưởng : Bà Nguyễn Duy Liên

Đồng ký:

Trần thị Hai
Vũ Ngọc Thiên
Nguyễn thị Cúc
Nguyễn Văn
Đỗ thị Giỏi
Lê thị Kim Xuyên
Nguyễn Duy Liên

Phạm Mừng
Nguyễn Nho
Đỗ Điện Thoại
Trần Minh Lý
Nguyễn thị Chương
Nguyễn Thanh Phong
Nguyễn thị Kim Anh
Nguyễn Du
Nguyễn thị Huệ
Phan thị Thiết
Nguyễn Quang
Trần thị Phúc
Lê Trọng
Đào thị Ngộ

**LẬP TRƯỜNG
CỦA HỘI
CÁC BÀ MẸ
CÔNG GIÁO**

LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG CÓ CHỐNG PHÁ HỌ ĐẠO HAY KHÔNG ?

Nhiều giáo dân hiện vẫn còn thắc mắc về lập trường của LM Lưu Đình Dương trong việc thiết lập một Giáo Xứ cho Cộng đồng Giáo dân Việt Nam tỵ nạn tại San Jose.

Để rộng đường dư luận, chúng tôi cho công bố nguyên văn những tài liệu xác thực của nhóm Linh mục hỗ trợ đã đệ trình Đức Giám Mục Du Maine.

1. Vài nét về Nhóm Linh Mục hỗ trợ

Vào năm 1983, với mục đích hỗ trợ tinh thần hoạt động mục vụ của các Linh mục, Giáo phận San Jose đã cho thành lập các nhóm Linh mục hỗ trợ, mục đích là để các Linh mục tập hợp chung thành những nhóm nhỏ nhằm trao đổi kinh nghiệm và học hỏi lẫn nhau. Các Linh mục Lưu Đình Dương, Joseph Kỳ, Nguyễn Văn Thư, Vũ Thanh Tường, Đỗ Văn Đỉnh và Nguyễn Chính đã kết hợp thành một nhóm; nhưng thực tế, nhóm này đã lợi dụng các buổi gặp gỡ để đả kích Linh mục Nguyễn Văn Tịnh, Giám đốc Trung Tâm Mục Vụ, và chống phá Cộng đồng.

2. Kết quả các phiên họp của Nhóm

Sau đây là nguyên văn hai bản đức kết các phiên họp đã được nhóm các Linh mục Việt Nam đệ trình Đức Cha Du Maine.

Tài liệu 1:

Một vài tư tưởng, ý kiến gợi ý để chia sẻ với Đức Giám Mục:

1. Trong CĐCGVN dân chúng cảm thấy lo lắng và hoang mang... có sự nguy hiểm là đang bị hướng dẫn sai lạc.

2. Các LMVN hoàn toàn đồng ý với Đức Giám Mục về chính sách đối với Trung Tâm Mục Vụ.

3. Cha Tịnh và Ông Trần Công Thiện cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của Đức Giám Mục.

4. Vì lợi ích cho chính đương sự, vì sự ích lợi cho người dân và sự hợp tác giữa các Linh mục được tốt đẹp hơn, Cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm.

5. Một ngày nào đó tất cả các linh mục Việt Nam có cơ hội hợp tác với nhau để giúp đỡ giáo dân cách này hay cách khác có thể từ các nhà thờ khác nhau. (hiện nay có khoảng chín ngàn giáo dân)

6. Tốt hơn, nên làm sáng tỏ về những hoạt động mục vụ của Cha John Bích.

Tài liệu 2:

1. Người Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose bị hoang mang do sự hướng dẫn sai lạc. Chúng con, những linh mục Việt Nam (Kỳ, Chính, Đình, Thư, và Dương) hoàn toàn bất đồng với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này.

2. Một cách tổng quát, chúng con đồng ý với Đức Cha về việc mục vụ cho người Việt Nam và Trung Tâm CGVN, mà đã được viết trong lá thư gửi cho các linh mục Việt Nam thuộc Giáo Phận San Jose. Chúng con cảm ơn về sự quan tâm của Đức Cha và chúng con muốn sát cánh với Đức Cha về sự phục vụ đặc biệt này. Chúng con muốn bàn thảo để tìm ra những phương tiện để phục vụ người tỵ nạn Việt Nam (Công giáo cũng như không Công giáo)

3. Có nhiều việc để làm cho người tỵ nạn Việt Nam như Đức Cha biết: làm các phép Bí tích, việc mục vụ cho người già, cho các trưởng gia đình, cho giới trẻ, cho những người học đạo... Giúp đỡ người dân hiểu đời sống mới và xã hội mới. Không phải chỉ dùng Trung Tâm Công Giáo làm các việc mục vụ, nhưng cũng dùng vào việc về văn hóa và xã hội. Nhấn mạnh công việc truyền giáo và dạy giáo lý cho giới thanh niên.

4. Vì lợi ích cho chính đương sự, vì sự lợi ích cho người dân và sự hợp tác giữa các linh mục được tốt đẹp hơn, Cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm.

Trong lúc Cộng đồng còn đang hoang mang về hai vấn đề trên, thì trong một phiên họp của Ban Chấp Hành, hai Cha Đỗ Văn Đĩnh và Nguyễn Chính đã xác định hai lập trường là hoàn toàn ủng hộ thỉnh nguyện xin thành lập Giáo xứ. Tuy nhiên, vì đức vâng lời của một Linh mục, các Ngài muốn vấn đề được đặt ra với Đức Giám Mục một cách hòa dịu hơn. Riêng Linh mục Nguyễn Chính đã gửi một bức tâm thư lên Đức Cha Du Maine và các Linh mục Việt Nam khác, nhằm minh định lập trường với tư cách là một Linh mục đã từng sát

cánh hoạt động với Cộng đồng; và Ngài quan niệm rằng Cộng đồng có quyền thỉnh nguyện Giáo dân xin lập Giáo xứ đồng thời Ngài hoàn toàn bất đồng với nhóm khi cáo buộc Linh mục Nguyễn Văn Tịnh là người hướng dẫn sai lạc Cộng đồng, và cũng không đồng ý về việc yêu cầu Cha Tịnh từ chức.

Qua các tài liệu dẫn chứng xác thực kể trên, chúng ta khách quan kết luận rằng Linh mục Lưu Đình Dương không những đã không cùng một quan điểm với Cộng đồng, mà còn tích cực hỗ trợ chính sách đồng hóa của Đức Cha Pierre Du Maine.

*

NGƯỜI KHÔNG TRỒNG CÂY THÌ ĐỪNG NÊN HÁI QUẢ

LỜI KÊU GỌI ĐẶC BIỆT CỦA ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE.

Kính thưa Quý Ông Bà và Anh Chị Em,

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo của chúng ta đang trải qua những ngày cực kỳ khẩn trương do phản ứng mạnh mẽ của Cộng Đồng đối với quyết định bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ tân Chánh xứ Họ Đạo chúng ta. Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose yêu cầu Cộng Đồng giữ thái độ bình tĩnh, tránh mọi hành động có thể gây xáo trộn và chia rẽ trong Cộng Đồng.

Ủy Ban sẵn sàng đón chờ và phối hợp mọi ý kiến, mọi chương trình hành động thích nghi của quý Ông Bà và Anh Chị Em để chúng ta vẫn duy trì được tình đoàn kết và hành động một cách thật hữu hiệu nhằm bảo vệ sự trường tồn của Họ Đạo chúng ta.

San Jose, 26 tháng 6 năm 1986

PHÁT ĐỘNG CHIẾN DỊCH GỬI THƯ THỈNH NGUYỆN LÊN ĐỨC GIÁM MỤC

Lệnh bổ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dương làm chánh xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã gây nhiều phản ứng sôi nổi, bàn tán, lo ngại và chán nản trong Cộng Đồng. Vì vậy đã có nhiều Hội Đoàn, Đoàn Thể và

giáo dân tự ý viết thư lên Đức Giám Mục xin cứu xét lại việc bổ nhiệm Linh Mục Tân Chánh Xứ của Họ Đạo.

Chúng tôi kính xin Quý Vị tiếp tục bày tỏ lập trường của mình lên Đức Cha bằng cách viết thư riêng hoặc có thể ký tên theo bản thỉnh nguyện in sẵn của chúng tôi. Bức thư này đã được trên 237

gia trưởng và giáo dân ký tên và gửi lên Đức Giám Mục ngày 23 tháng 6 năm 1986.

Địa chỉ của Đức Giám Mục:

**Bishop Pierre Du Maine
Bishop of San Jose
7600 Y St. Joseph Ave.
Los Altos, Ca 94022**

San Jose, ngày   tháng   năm 1986

Kính gửi:

Đức Giám Mục Pierre Du Maine
Giáo Phận San Jose

Kính thưa Đức Giám Mục.

Chúng con được đọc bài sai của Đức Giám Mục bổ nhiệm linh mục Lưu Đình Dương về làm chánh xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, chúng con hết sức buồn rầu. Vì trước đây hai năm, chúng con xin giáo xứ thể nhân cho người Việt nam tại giáo phận San Jose, thì Linh Mục Dương đã tìm đủ cách để ngăn cản, bằng cách trình với Đức Giám Mục cách này hay cách khác một cách gian trá và mơ hồ như: Thư LM Dương gửi Đức Giám Mục đầu đề: Some thoughts, opinions and suggestions to share with Bishop Du Maine; We generally agree with Bishop... và tài liệu Support group ngày 15 tháng 9 năm 1984, lúc 12 giờ 30.

Hơn nữa Linh Mục Dương không hề sinh hoạt cũng như tham dự các lễ nghi của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo mặc dầu có thư mời của các cha trong Họ Đạo, và nhiều đoàn thể mời mà không trả lời.

Thí dụ:

1. Năm 1980, Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam họp tại Mountain View, trước Linh Mục Dương đã nhận lời giúp các cha và giáo dân, nhưng vào dịp gần họp thì Linh Mục Dương bỏ đi Pháp.

2. Tháng 6 năm 1985 Họ Đạo rước tượng Đức Mẹ Fatima về Họ Đạo hai tuần lễ để giáo dân kính viếng và cầu nguyện, có mời Linh Mục Dương tham dự nhưng Ngài không đến và không trả lời.

3. Đức Giám Mục Giacobê Huỳnh Văn Của về thăm giáo dân năm 1984 cũng mời Linh Mục Dương nhưng Ngài không đến.

4. Ngày 30-4-86 Họ Đạo tổ chức Ngày Quốc Hận, có mời Linh Mục Dương. Ngài không đến và không trả lời.

5. Các đoàn thể mời Linh Mục Dương để tham dự lễ bổ mạng hay sinh hoạt và giảng thuyết nhưng Ngài không đến và không trả lời. Gần đây nhất là lễ tuyên hứa của đoàn Liên Minh Thánh Tâm ngày 7-6-86.

Chúng con nghĩ rằng thật là bất công khi Đức Giám Mục bổ nhiệm Linh Mục Dương về làm chánh xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Mà ở đâu có bất công thì ở đấy có tranh chấp và bất ổn.

Vậy Đức Giám Mục là người được Giáo hội đặt lên để đem tin mừng của Chúa đến đoàn chiên Chúa. Chúng con hy vọng giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo cũng được hưởng bình an của Chúa.

Kính chúc Đức Giám Mục vạn an trong tình thương của Chúa và Mẹ Maria.

Ký tên
